

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว สรุปได้ว่า เพื่อเป็นการแก้ไขสถานการณ์การขาดแคลนเนื้อสุกรชำแหละสำหรับการบริโภคภายในประเทศ สมควรที่จะยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรสำหรับเนื้อสุกรชำแหละสักระยะหนึ่ง มีกำหนด 1 ปี เพื่อให้ราคาเนื้อสุกรชำแหละที่นำเข้าจากต่างประเทศใกล้เคียงกับราคาภายในประเทศ อันจะทำให้มีการนำเนื้อสุกรชำแหละเข้ามาในราชอาณาจักรเพิ่มมากขึ้น เป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเนื้อสุกรชำแหละเพื่อใช้บริโภคเป็นกรณีเร่งด่วน

ขณะนี้ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรเรียกเก็บอยู่กิโลกรัมละ 5 บาท

ทั้งนี้ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้มีการนำเข้าเนื้อสุกรชำแหละแช่แข็งและผลิตภัณฑ์เนื้อสุกรชำแหละแช่แข็งจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และให้กระทรวงการคลังและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ลดอากรขาเข้าและยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำเข้าซากสัตว์

มติ 350825

18 สิงหาคม 2535

รายงานความก้าวหน้าและการขอจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมในปี 2536

โครงการพัฒนาคนจนเมือง

คณะรัฐมนตรีมีมติให้สำนักงบประมาณจัดสรรเงินจำนวน 750 ล้านบาทในปีงบประมาณ 2537 ให้แก่การเคหะแห่งชาติ เพื่อดำเนินการตามโครงการพัฒนาคนจนเมือง และรับทราบรายงานความก้าวหน้าและปัญหาของโครงการพัฒนาคนจนเมือง ตามที่การเคหะแห่งชาติเสนอ ดังนี้

1. ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติและผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ประชุมร่วมกัน และพิจารณาให้มีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาชุมชนเมือง ซึ่งคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบในการจัดตั้งสำนักงานดังกล่าว ภายใต้การเคหะแห่งชาติ เพื่อดำเนินงานโครงการพัฒนาคนจนในเมืองตามมติคณะรัฐมนตรี

2. การเคหะแห่งชาติได้กู้เงินจำนวน 250 ล้านบาท จากธนาคารออมสิน เพื่อดำเนินงานโครงการฯ ในปี 2535 แล้ว และปีงบประมาณ 2536 สำนักงบประมาณได้ตั้งงบประมาณให้แล้วจำนวน 500 ล้านบาท

อนึ่ง นายกรัฐมนตรีได้เน้นต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่า โครงการพัฒนาคนจนเมืองเป็นโครงการที่สำคัญของรัฐบาลนี้ รัฐบาลต้องการจะยกฐานะและความเป็นอยู่ของคนจนเมือง ซึ่งมีอยู่มากกว่า 1 ล้านคนในชุมชนแออัดต่าง ๆ ทั่วหนึ่งพันแห่งให้ดีขึ้น โดยเฉพาะคนจนที่อาศัยอยู่ได้

สะพานและตามริมคลองที่น้ำเน่าเสีย รัฐบาลนี้ปรารถนาที่จะผลักดันนโยบายนี้ให้ปรากฏผลเป็นรูปธรรม จึงได้ริเริ่มโครงการคนจนเมืองขึ้น เพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติแก้ปัญหาดังกล่าวให้บรรลุผลโดยเร็วต่อไป

มติ 350826

18 สิงหาคม 2535

การจัดหาปุ๋ยช่วยเหลือเกษตรกรประจำปี 2534

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับการจัดหาปุ๋ยช่วยเหลือเกษตรกรประจำปี 2534 สรุปได้ดังนี้

1. จัดหาปุ๋ยเคมี จำนวน 120,000 ตัน จำหน่ายไปแล้วจนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2535 จำนวน 105,521.35 ตัน และได้รับชำระเงินแล้วจำนวน 398,099,838.98 บาท ค้างชำระจำนวน 146,812,020.52 บาท

2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตั้งแต่ต้นโครงการจนถึงวันที่ 30 กันยายน 2535 เป็นเงิน 83,252,692.86 บาท

3. อตก. กู้เงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาเตาปูน เพื่อนำเงินมาจัดซื้อปุ๋ย โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินทั้งหมดเป็นเงิน 553.5 ล้านบาท ชำระแล้ว ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2535 จำนวนเงิน 279.5 ล้านบาท มีหนี้เงินกู้คงเหลือ 274 ล้านบาท จ่ายดอกเบี้ยไปแล้วทั้งสิ้นจนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2535 จำนวนเงิน 50.2 ล้านบาท

4. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบและรับรองยอดเงินชดเชยค่าขนส่ง และค่าบริการในการจำหน่ายจนถึงวันที่ 30 กันยายน 2534 แล้วเป็นเงิน 12,675,784.60 บาท

มติ 350827

18 สิงหาคม 2535

ร่างพระราชกฤษฎีกาแก้ค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ....

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาแก้ค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ.... ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว สรุปได้ว่า เนื่องจากมีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการทุกประเภท ทำให้อัตราเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข 1 ของข้าราชการทุกประเภท ไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการ ทำยพระราช

กฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2533 ประกอบกับอัตราค่าเช่าบ้านชั้นสูงสุดที่กำหนดไว้ไม่เกินเดือนละ 3,000 บาทนั้น ไม่เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงควรปรับปรุงอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดค่าเช่าบ้านสูงสุดไม่เกินเดือนละ 4,000 บาท

มติ 350828

18 สิงหาคม 2535

**การยกฐานะโรงเรียนการชลประทานเป็นวิทยาลัยการชลประทาน
และให้วุฒิเทียบเท่าปริญญาตรี**

คณะรัฐมนตรีรับทราบการยกฐานะโรงเรียนการชลประทาน ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ สรุปได้ว่า สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีมติเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2534 และ 20 มกราคม 2535 อนุมัติให้วิทยาลัยการชลประทานเข้าเป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีหลักการดังนี้

1. เปลี่ยนชื่อโรงเรียนการชลประทานเป็นวิทยาลัยการชลประทาน
2. ให้ใช้หลักสูตรโครงสร้างเช่นเดียวกับหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมชลประทาน)
3. สังกัดของวิทยาลัยการชลประทานให้อยู่ในความดูแลของกรมชลประทาน รวมทั้งการจัดตั้งงบประมาณ
4. การบริหารงานวิทยาลัยการชลประทานให้อยู่ในความดูแลของมหาวิทยาลัยเกษตร - ศาสตร์ และกรมชลประทาน ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการนโยบายวิทยาลัยการชลประทานและคณะกรรมการประจำวิทยาลัยการชลประทาน

สำหรับการเปิดรับนักศึกษา เพื่อเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนวิศวกรชลประทาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกนิสิตวิทยาลัยการชลประทานปีการศึกษา 2535-2536 แล้ว โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้น

มติ 350829

18 สิงหาคม 2535

การยกเลิกการควบคุมราคายางมะตอย

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเสนอเกี่ยวกับการยกเลิกการควบคุมราคายางมะตอย โดยนำระบบ "ลอยตัวเต็มที่" มาใช้ตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2535 เป็นต้นไป

ทั้งนี้เนื่องจากกรมทางหลวงคาดว่า ปริมาณการใช้ยางมะตอยในปี 2535 จะสูงถึง 330,000 ตัน โดยในปี 2534 ยังมียางมะตอยค้างส่งจากผู้ค้าที่จะต้องส่งมอบให้กรมทางหลวงอีกประมาณ 17,000 ตัน ในขณะเดียวกันสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทก็ประสบปัญหาในเรื่องรอยางมะตอย และเกรงว่า ในปี 2535 อาจมีการขาดแคลนเกิดขึ้น จากการประชุมร่วมกันกับผู้แทนบริษัทผู้ค้าน้ำมัน ได้ยืนยันปริมาณการผลิตและนำเข้ายางมะตอยในปี 2535 ว่า การผลิตจากโรงกลั่นจะอยู่ในระดับ 285,500 ตัน บริษัท เชลล์ฯ จะนำเข้าเป็น bulk 33,000 ตัน รวมการจัดหา 318,500 ตัน ฉะนั้นยางมะตอยจะยังขาดอีก 11,500 ตัน

การกำหนดราคายางมะตอย

1. รัฐได้ควบคุมราคาขายปลีกมาตั้งแต่ปี 2517 โดยได้กำหนดราคาจำหน่ายปลีกยางมะตอยในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดชลบุรีไว้ในราคา 5,075.18 บาท/ตัน และค่าการตลาดในระดับ 359 บาท/ตัน ส่วนในท้องที่อื่นไม่มีการกำหนดราคาขายปลีก จนกระทั่งวันที่ 19 มิถุนายน 2534 จึงได้ยกเลิกการควบคุมราคาขายปลีกยางมะตอย โดยมีการนำระบบ "กึ่งลอยตัว" มาใช้

2. ภายใต้ระบบ "กึ่งลอยตัว" ยังคงมีการกำหนดราคา ณ โรงกลั่น ราคานำเข้า อัตราเงินกองทุนและราคาขายส่งหน้าโรงกลั่นของยางมะตอย สำหรับยางมะตอยที่ผลิตในประเทศนั้น คณะกรรมการนโยบายปิโตรเลียมเป็นผู้กำหนดราคา ณ โรงกลั่น และอัตราเงินกองทุน

ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตและจัดหยางมะตอยในช่วงต้นเดือนมกราคม 2535 โรงกลั่นไทยออยล์ได้ปิดหน่วยกลั่นยางมะตอย เนื่องจากขาดน้ำมันดิบที่มีคุณสมบัติในการกลั่นยางมะตอย ต่อมาเมื่อได้ดำเนินการกลั่นยางมะตอยตั้งแต่ปลายเดือนมกราคมเป็นต้นมา จนถึงเดือนเมษายนก็ปรากฏว่า ปริมาณการผลิตยางมะตอยของโรงกลั่นไทยออยล์อยู่ในระดับเพียง 250 ตันต่อวัน ซึ่งต่ำกว่าระดับปกติ ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติของน้ำมันดิบคูเวตที่เปลี่ยนไปภายหลังเกิดวิกฤตการณ์อิรัก-คูเวต ทำให้ความสามารถในการกลั่นยางมะตอยลดลง อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน 2535 เป็นต้นมา ไทยออยล์ได้เริ่มใช้น้ำมันดิบชนิดใหม่แทนน้ำมันดิบคูเวต ดังนั้น กำลังการผลิตยางมะตอยของโรงกลั่นไทยออยล์คาดว่าจะกลับมาสู่ระดับปกติ คือ 300 ตันต่อวัน โดยไทยออยล์ได้แจ้งว่า หากปริมาณความต้องการใช้ยางมะตอยอยู่ในระดับสูง ไทยออยล์จะสามารถเพิ่มปริมาณการ

ผลิตให้สูงขึ้นถึงระดับ 350 ตัน/วัน ส่วนทางด้านโรงกลั่นเอสโซ่นั้น ในปัจจุบันการผลิตอยู่ในระดับ 490 ตัน/วัน ในกรณีที่ความต้องการยางมะตอยมีสูง เอสโซ่สามารถขยายกำลังกลั่นยางมะตอยสูงสุดในระดับ 590 ตัน/วัน โดยปรับปรุงขบวนการกลั่นและเลือกชนิดน้ำมันดิบเข้ากลั่น

การนำเข้า

1. การนำเข้ายางมะตอยต้องใช้เรือพิเศษ ซึ่งในภูมิภาคนี้มีเพียง 3 ลำ และมีอุปกรณ์การรับขนถ่ายยางมะตอย ในปัจจุบันมีบริษัทเชลล์เพียงบริษัทเดียวที่มีความพร้อมจะนำเข้าเป็น bulk ในการนำเข้าจะต้องมีการทำสัญญาตกลงกันก่อนล่วงหน้าประมาณ 3 เดือนก่อนการนำเข้า ดังนั้น การนำเข้าจึงค่อนข้างเป็นการเสี่ยงสำหรับบริษัทเชลล์ ถ้าบริษัทฯ ไม่มีข้อมูลผูกพันจากผู้ซื้อที่ชัดเจน บริษัท เชลล์ฯ จึงต้องการให้ผู้ใช้อย่างมะตอยสั่งซื้อยางมะตอยล่วงหน้าให้ชัดเจน นอกจากนี้ บริษัท เชลล์ฯ ยังมีปัญหาในเรื่องถังเก็บและรถจัดส่งที่มีไม่เพียงพอ

2. ราคาที่รัฐกำหนดไม่เป็นที่พอใจให้มีการนำเข้า เพราะค่าขนส่งยางมะตอยจากสิงคโปร์ ในช่วงที่ผ่านมาอยู่ในระดับประมาณ 37 เหรียญสหรัฐ แต่ค่าขนส่งที่กำหนดไว้ในสูตรราคาเท่ากับ 30 เหรียญสหรัฐต่อเมตริกตันเท่านั้น สำหรับการนำเข้าในช่วงต่อไป บริษัทเชลล์ฯ ได้จองเรือนำเข้าแล้ว และปรากฏว่า ค่าขนส่งได้ปรับตัวสูงขึ้นไปอีกเป็น \$40 ต่อตัน

3. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางมะตอยขึ้น และเนื่องจากตามกฎหมายระบุไว้ว่า ถ้ามีผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ได้รับเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) มากกว่าหนึ่งราย ราชการจะต้องซื้อผลิตภัณฑ์จากผู้จำหน่ายที่ได้รับเครื่องหมาย สมอ. เท่านั้น บริษัท เชลล์ฯ ไม่ได้รับเครื่องหมายดังกล่าว จึงขายยางมะตอยให้กรมทางหลวงไม่ได้ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการขาดแคลนยางมะตอย แต่ต่อมาได้มีการแก้ไขระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 เป็นต้นมา ปัญหาเรื่องเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงหมดไป

แนวทางในการแก้ไขปัญหา

1. เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานยางมะตอย และปัญหาจากการผลิตที่ลดลงอันเนื่องมาจากปัญหาคุณภาพน้ำมันดิบได้รับการแก้ไขไปแล้ว ในระยะสั้นยังคงมีเรื่องของต้นทุนในการนำเข้าที่สูงกว่าอัตราที่คณะกรรมการนโยบายปิโตรเลียมกำหนดเท่านั้นที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยจะต้องเพิ่มแรงจูงใจให้มีการนำเข้ามากขึ้น ส่วนการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนยางมะตอยในระยะยาวมีเพียงหนทางเดียว คือ การขยายกำลังการผลิต โดยรัฐควรจัดอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้การลงทุนในการขยายหน่วยผลิตยางมะตอยมีความคุ้มค่ามากขึ้น

2. คณะกรรมการนโยบายปิโตรเลียมพิจารณาแล้ว เห็นว่า การยกเลิกการประกาศราคา ณ โรงกลั่น ราคานำเข้า ราคาขายส่งหน้าโรงกลั่นสำหรับยางมะตอย และการยกเลิกการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันจากยางมะตอยจะเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุด เพราะจะทำให้ราคายางมะตอยเป็นไปตามภาวะตลาดอย่างแท้จริง และจะทำให้การขาดแคลนยางมะตอยหมดไปในที่สุด

3. การดำเนินการดังกล่าวคาดว่าจะ จะทำให้ราคานำเข้า CIF เพิ่มขึ้นตามต้นทุนที่แท้จริง ในขณะเดียวกันราคา ณ โรงกลั่นของยางมะตอยก็จะสูงขึ้นมาอยู่ในระดับใกล้เคียงกับราคานำเข้า (CIF) มากขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตยางมะตอยมีแรงจูงใจมากขึ้นในการขยายกำลังการผลิต แต่การยกเลิกการเก็บเงินกองทุนน้ำมันจะทำให้ราคาขายส่งหน้าโรงกลั่นและราคาที่ผู้บริโภคซื้อลดลง ยางมะตอยที่ผลิตในประเทศจะชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงอย่างเดียว

4. การดำเนินการดังกล่าวอาจทำให้ผู้ใช้ยางมะตอยที่เป็นหน่วยราชการต้องปรับวิธีการจัดซื้อยางและการของบประมาณประจำปี เพราะราคาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ก็ไม่น่าเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งราคายางมะตอยจะลดลง (คาดว่าจะอย่างน้อย 700 บาท/ตัน)

โครงสร้างราคายางมะตอย

(1 - 7 มิถุนายน 2535)

หน่วย : บาท/ตัน

	ผลิตในประเทศ	นำเข้า
ราคา ณ โรงกลั่น/นำเข้า	2,478	3,132
เงินกองทุน	1,905	1,241
ภาษีมูลค่าเพิ่มและอากรขาเข้า	307	317
ราคาขายส่งหน้าโรงกลั่น	4,690	4,690

มติ 350830

25 สิงหาคม 2535

โครงการโรงงานยางแท่ง ที่ทีอาร์ 20

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการโครงการโรงงานยางแท่ง ที่ทีอาร์ 20 ขององค์การสวนยาง ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ โดยให้มีการลงทุนก่อสร้างโรงงานยางแท่ง ที่ทีอาร์ 20 ของ

องค์การสวนยาง เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการเข้าแทรกแซงตลาดยางพารา ช่วยเกษตรกรชาวสวนยางให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และพัฒนาผลผลิตยางให้มีคุณภาพสูงขึ้นตามความต้องการของตลาด ซึ่งโรงงานยางแท่ง ที่ที่อาร์ 20 มีขนาดกำลังผลิต 12,000 ตันต่อไป โดยซื้อยางแผ่นดิบและเศษยางจากเกษตรกร และใช้เงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อลงทุนค่าก่อสร้างโรงงานและเครื่องจักรต่างๆ 28.26 ล้านบาท ส่วนเงินทุนหมุนเวียนจำนวน 9 ล้านบาทนั้น ให้ใช้เงินกู้ มีระยะเวลาก่อสร้างโรงงานให้แล้วเสร็จ ภายใน 1 ปี

สำหรับยางแท่ง ที่ที่อาร์ 20 นั้น เป็นยางดิบชั้นดีรองจาก ที่ที่อาร์ 5 ใช้ในการผลิตสิ่งต่างๆ เช่น ยางรถยนต์

มติ 350831

25 สิงหาคม 2535

การสนับสนุนงบประมาณค่าตอบแทนและค่ารักษาพยาบาลแก่ผู้ดูแลเด็ก

คณะรัฐมนตรีพิจารณาการสนับสนุนงบประมาณค่าตอบแทนและค่ารักษาพยาบาลแก่ผู้ดูแลเด็ก ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ตามหลักการความร่วมมือระหว่างภาคราชการกับภาคเอกชน โดยเห็นชอบให้สนับสนุนค่าตอบแทนผู้ดูแลเด็กให้ครบทุกอัตรา ในอัตราส่วนผู้ดูแลเด็ก 1 คน ต่อเด็กไม่เกิน 20 คน โดยให้ได้รับค่าตอบแทนในอัตราเดือนละ 2,200 บาท ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป สำหรับวงเงินงบประมาณค่าตอบแทนผู้ดูแลเด็กที่ให้เพิ่มขึ้นนั้น ทำให้ต้องมีภาระงบประมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 129,014,400 บาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2536 ให้กระทรวงมหาดไทยนำเสนอขอแปรญัตติเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ที่กำหนดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และมติคณะรัฐมนตรี กรมการพัฒนาชุมชนได้ดำเนินงานพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน โดยส่งเสริมให้ชุมชนจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) ขึ้นในหมู่บ้านตำบล เพื่อเป็นสถานที่อบรมเลี้ยงดูเด็กอายุ 3-6 ปี โดยมีผู้ดูแลเด็ก (ผด.) ทำหน้าที่เป็นผู้อบรมเลี้ยงดูเด็กในศูนย์ฯ ปัจจุบันมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 3,360 ศูนย์ มีเด็กเข้ารับการอบรมเลี้ยงดูจำนวน 142,125 คน มีผู้ดูแลเด็ก 5,934 คน แต่ปัจจุบันจำนวนผู้ดูแลเด็กลดน้อยลง เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้ความอดทนอดกลั้น มีความรับผิดชอบสูง ทั้งที่ไม่มีสิ่งจูงใจที่จะให้ปฏิบัติงาน เพราะได้รับค่าตอบแทนเพียงเดือนละ 1,500 บาท

มติ 350832

25 สิงหาคม 2535

ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริม

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พ.ศ....

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริม
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พ.ศ....ตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอร่างระเบียบฉบับนี้มี
สาระสำคัญ คือ

1. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว" โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ
และกรรมการประกอบด้วย

- 1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- 2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
- 3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- 4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม
- 5) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- 6) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- 7) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 8) ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ
- 9) กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท การบินไทย จำกัด
- 10) ผู้แทน BAR (Board of Airline Representatives)
- 11) ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
- 12) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- 13) นายกสมาคมธนาคารไทย
- 14) นายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว
- 15) นายกสมาคมโรงแรมไทย
- 16) นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทย
- 17) นายกสมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวภายในประเทศ
- 18) นายกสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย)
- 19) นายกสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

20) ประธานสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย

21) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่มากกว่า 9 คน และในจำนวนนี้จะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม ด้านละ 1 คน และ

22) ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ

2. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 นโยบายและแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.2 มาตรการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2.3 การประสานการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่างผู้ประกอบการท่องเที่ยวและส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.4 การดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

3. ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

มติ 350833

25 สิงหาคม 2535

การผ่อนผันอนุญาตส่งออกปูนซีเมนต์ออกไปนอกราชอาณาจักร

กระทรวงพาณิชย์เสนอว่า ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2535 มีอัตราการขยายตัวเพียงร้อยละ 7 จากเดิมที่ประมาณการไว้ร้อยละ 15 และในช่วงครึ่งหลังของปี 2535 คาดว่า ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์จะมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 7 เท่ากับครึ่งปีแรก ส่วนการผลิตปูนซีเมนต์ได้มีการขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้น และคาดว่าผู้ผลิตรายใหม่จะเริ่มดำเนินการผลิตได้อีก 3 ราย ดังนั้น ในครึ่งหลังของปี 2535 คาดว่า จะมีปูนซีเมนต์เหลือเกินความต้องการใช้ประมาณ 734,000 ตัน ปี 2536 คาดว่า ปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ในประเทศจะมีประมาณ 30.3 ล้านตัน ในขณะที่ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์จะมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 7 เท่าเดิม ดังนั้น คาดว่า ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในปี 2536 จะมีปริมาณ 25.3 ล้านบาท และจะมีปูนซีเมนต์เหลือสำหรับส่งออกประมาณ 5 ล้านตัน แสดงว่า สถานการณ์การขาดแคลนปูนซีเมนต์ภายในประเทศได้เริ่มเข้าสู่ภาวะปกติ และคาดว่า ระยะต่อไปจะมีปูนซีเมนต์เหลือใช้ภายในประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมหาช่องทางในการเปิดตลาดการค้าปูนซีเมนต์ในต่างประเทศ จึงเห็นควรดำเนินการดังนี้

1. ครึ่งหลังของปี 2535 ให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาอนุญาตให้ส่งออกปูนซีเมนต์ที่ผลิตภายในประเทศไปยังประเทศเพื่อนบ้านในปริมาณรวมแล้วไม่เกิน 200,000 ตัน

2. ตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นไป ให้มีการส่งออกปูนซีเมนต์ได้โดยเสรี โดยยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ที่ควบคุมการส่งออกปูนซีเมนต์ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

กระทรวงพาณิชย์จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่...) พ.ศ. 2535 และร่างระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการอนุญาตให้ส่งปูนซีเมนต์ออกไปนอกราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 รวม 2 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

มติ 350834

25 สิงหาคม 2535

กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวง 6 ฉบับ ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

1. เจ้าของรถซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะนำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยไว้กับบริษัท เพื่อคุ้มครองความรับผิดชอบต่อความบาดเจ็บ หรือมรณะของผู้ประสบภัยอันเกิดจากการใช้รถนั้น หรือจากสิ่งที่ยักรถหรือติดตั้งในรถนั้น โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อบุคคลหนึ่ง และต่อเหตุการณ์หนึ่งไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

2. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การประกันภัย การรับประกันภัยเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

3. เพื่อให้เจ้าของรถติดเครื่องหมายแสดงการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ

4. ในกรณีมีการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครอง ไม่ว่าบริษัทบอกเลิกหรือผู้เอาประกันภัยบอกเลิก ให้มีการแจ้งการบอกเลิกให้อีกฝ่ายหนึ่งและนายทะเบียนทราบ เมื่อมีการบอกเลิกแล้วเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมายตามข้อ 3 แก่นายทะเบียน

5. ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายจากรถที่บริษัทได้รับประกันไว้ และบริษัทไม่จ่าย

ค่าเสียหายเบื้องต้น หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่าย หรือในกรณีที่ผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือจากบริษัทได้ ให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยชอบธรรมของผู้ประสบภัยยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยพร้อมหลักฐาน

6. ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยเป็นรายปีในอัตราร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปีภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเบี้ยประกันภัย

มติ 350835

25 สิงหาคม 2535

ขออนุมัติปรับเปลี่ยนเงินลงทุนในองค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ (INTELSAT)

คณะรัฐมนตรีมีมติตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ ให้ประเทศไทยปรับเปลี่ยนหุ้นการลงทุนในองค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ ได้สูงกว่าร้อยละ 1 (เดิมร้อยละ 0.25) ของจำนวนหุ้นการลงทุนทั้งหมดขององค์การฯ ตามสัดส่วนของการใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมขององค์การฯ โดยใช้จ่ายจากงบลงทุนของการสื่อสารแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้เนื่องจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ประมาณการว่า ในช่วงระหว่างปี 2535-2539 ประเทศไทยจะมีความต้องการใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศเป็นจำนวน 2,487 - 3,218 ช่องสัญญาณหรือเทียบเป็นสัดส่วนหุ้นการลงทุนเท่ากับอัตราร้อยละ 1.90-1.58 ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ ที่ให้ประเทศสมาชิกต้องลงทุนเข้าถือหุ้นเท่ากับอัตราร้อยละของการใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมที่แต่ละประเทศใช้อยู่ ซึ่งสัดส่วนหุ้นการลงทุนดังกล่าวจะสูงกว่าอัตราที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้เมื่อปี 2516 ที่ให้ประเทศไทยลงทุนได้ไม่เกินอัตราร้อยละ 1 ดังนั้น การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนหุ้นการลงทุนให้สูงเกินกว่าอัตราร้อยละ 1 ของหุ้นการลงทุนทั้งหมดขององค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ เพื่อให้เป็นไปตามสัดส่วนการใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมที่กำหนดไว้

การปรับเปลี่ยนหุ้นการลงทุนการสื่อสารแห่งประเทศไทยในช่วงระหว่างปี 2535-2539 ให้อยู่ในอัตราร้อยละ 1.09-1.58 จะเป็นเงินลงทุนทั้งสิ้นประมาณ 640 ล้านบาท ซึ่งจะจ่ายเงินจากงบลงทุนของการสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้น จัดว่าเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่า เนื่องจากการสื่อสารแห่ง

ประเทศไทยจะได้รับเงินปันผลในอัตราร้อยละ 14 ตามที่องค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศได้ตั้งเป้าหมายการจ่ายเงินปันผลไว้ และยังคงได้รับช่องสัญญาณดาวเทียมเพิ่มขึ้นอีกด้วย ซึ่งจะทำให้การบริหารกิจการโทรคมนาคมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ทั้งนี้การลงทุนดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบต่อฐานะการเงินของการสื่อสารแห่งประเทศไทยแต่อย่างใด เนื่องจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ประมาณการว่า ในช่วงระหว่างปี 2535-2536 จะมีเงินสดคงเหลือปลายงวดเป็นจำนวนระหว่าง 1,000-6,000 ล้านบาท

มติ 350836

25 สิงหาคม 2535

โครงการทอส่งก๊าซธรรมชาติคู่ขนาน เอรಾವัน-ระยอง-บางปะกง

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติโครงการทอส่งก๊าซธรรมชาติคู่ขนาน เอรಾವัน-ระยอง-บางปะกง ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้ว ดังนี้

1. ให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ดำเนินการโครงการทอส่งก๊าซธรรมชาติคู่ขนานเอรಾವัน-ระยอง-บางปะกง โดยมีวงเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 17,954 ล้านบาท แยกเป็นเงินตราต่างประเทศ 15,329 ล้านบาท และเงินบาท 2,625 ล้านบาท

2. ให้กิจการทอส่งก๊าซของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ที่จะแยกเป็นหน่วยธุรกิจขึ้นนั้น มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องราคาค่าบริการผ่านทอก๊าซ โดยใช้หลักการของต้นทุนสำหรับการให้บริการ (Cost of Service) ในลักษณะของกิจการสาธารณูปโภค (Utility tariff) นอกจากนั้น รัฐควรกำกับดูแลกิจการทอส่งก๊าซฯ ดังกล่าวให้มีผลตอบแทนการลงทุนในระดับที่เหมาะสม

3. สำหรับวิธีการลงทุนทอส่งก๊าซ เห็นควรให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ลงทุนและเร่งดำเนินการพิจารณาความเหมาะสมของการแยกกิจการทอส่งก๊าซฯ ทั้งหมดของการปิโตรเลียมฯ ออกมาเป็นบริษัทที่จะดำเนินการระบบทอส่งก๊าซฯ โดยเฉพาะ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติมอบหมายไปแล้ว เพื่อให้การพัฒนาและการบริหารระบบทอส่งก๊าซฯ ของประเทศมีความเชื่อมโยงและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งพิจารณาให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนในบริษัทดังกล่าวด้วย

4. ในด้านสิ่งแวดล้อมให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยรีบจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขั้นต้นให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อโครงการและขัดแย้งกับนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม และให้กระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นภายหลังจากการดำเนินโครงการแล้วด้วย

5. ให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ไปพิจารณาปรับปรุงข้อกำหนดและรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ คือ

1. เพื่อสนองความต้องการใช้ก๊าซฯ ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

2. เพื่อเสริมความมั่นคงให้กับระบบท่อส่งก๊าซสายประธาน และเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งก๊าซ

3. เพื่อเป็นระบบท่อส่งก๊าซที่จะรองรับก๊าซฯ จากแหล่งอื่น ๆ ในอนาคต

ระยะทางท่อส่งก๊าซคู่ขนานเอราวัณ-ระยอง 425 กิโลเมตร และระยอง-บางปะกง 110 กิโลเมตร

มติ 350837

25 สิงหาคม 2535

**การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
เกี่ยวกับการประกวดราคาที่มีการรวมหัวกัน**

คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบมาตรการการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเกี่ยวกับการประกวดราคาที่มีการรวมหัวกัน ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) เสนอโดยให้กำหนดมาตรการเสริมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในเรื่องการก่อสร้างเพิ่มเติม นอกจากการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 โดยให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากกรมประชาสัมพันธ์ และองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยว่ามีหน่วยงานใดที่ไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุในการประกาศประกวดราคา แล้วนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานนั้น ๆ ดำเนินการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทราบต่อไป

2. หากมีหน่วยงานใดที่ไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดว่า ในกรณีที่วงเงินค่าก่อสร้างตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป ให้ส่งประกาศประกวดราคาไปให้องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยและกรมประชาสัมพันธ์ และให้มีศูนย์รวมข่าวประกวดราคาทั่วประเทศและศูนย์รวมข่าวของแต่ละจังหวัด

และให้มีการส่งข่าวการประกวดราคาไปให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาฯ สำหรับการซื้อหรือจ้างซึ่งมีวงเงินตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป คณะรัฐมนตรีจึงมีมติดังนี้

2.1 กำชับให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัด หากปรากฏว่ายังมีการไม่ปฏิบัติตาม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนทางวินัยทุกราย

2.2 กรณีที่ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของกรมประชาสัมพันธ์ได้รับข่าวสารการประกวดราคาและประกาศประกวดราคาลำช้าจนไม่สามารถเผยแพร่ได้ทัน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ให้ศูนย์รวมข่าวฯ รีบรายงานกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเรื่องดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม เจ้าสังกัด ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่ส่งประกาศประกวดราคาลำช้า เพื่อสั่งการให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

2.3 กำหนดให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของกรมประชาสัมพันธ์ และ อสมท. รวบรวมข้อมูลกรณีที่หน่วยงานส่งข่าวสารการประกวดราคาลำช้าจนไม่สามารถเผยแพร่ได้ทัน หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทราบทราบรอบหกเดือน เพื่อให้มีการติดตามตรวจสอบต่อไป

ทั้งนี้เนื่องจากการตรวจสอบการดำเนินงานของส่วนราชการต่าง ๆ แล้วพบว่า มีส่วนราชการหลายแห่งมิได้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 โดยมีการส่งประกาศประกวดราคาลำช้าเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ ในเดือนเมษายน 2532 ถึงพฤศจิกายน 2533 ส่งให้ศูนย์รวมข่าวประกวดราคากกรมประชาสัมพันธ์ ลำช้า 1,606 รายการ ส่งให้อสมท. ลำช้า 2,716 รายการ

มติ 350838

25 สิงหาคม 2535

ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่.. (พ.ศ....) ออกตามความใน

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 รวม 2 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวง ฉบับที่... (พ.ศ....) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 จำนวน 2 ฉบับ ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงฯ ทั้ง 2 ฉบับ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ให้ถือว่าอุปกรณ์ของเครื่องวิทยุคมนาคมดังต่อไปนี้ เป็นเครื่องวิทยุคมนาคม

- 1.1 อุปกรณ์เพิ่มสมรรถนะของเครื่องวิทยุคมนาคม
- 1.2 สายอากาศ (Antenna) ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม
- 1.3 สายนำสัญญาณ (Transmission Line) ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม
- 1.4 แผงวงจร (Circuit Board) ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม
- 1.5 แร่บังคับความถี่ (Crystal) ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม
- 1.6 RF Amplifier ที่ใช้กับเครื่องวิทยุคมนาคม
- 1.7 ชุดอุปกรณ์สำเร็จรูป (Module) เพื่อประกอบเป็นเครื่องวิทยุคมนาคม

2. กำหนดให้เครื่องวิทยุคมนาคมที่มีลักษณะหรือที่ใช้ในกิจการบางประเภท ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ทำ มี ใช้ นำเข้า นำออก หรือค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมทั้งหมด หรือเฉพาะแต่บางกรณี และให้สถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตั้งสถานีวิทยุคมนาคม

ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม จึงต้องกำหนดให้อุปกรณ์ของเครื่องวิทยุคมนาคมบางประเภทเป็นเครื่องวิทยุคมนาคม และเพื่อส่งเสริมเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการทำ มี นำเข้า นำออก หรือค้า ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมบางลักษณะหรือที่ใช้ในกิจการบางประเภท รวมทั้งการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภท ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตดังกล่าวทั้งหมด หรือเฉพาะใบอนุญาตบางประเภทแล้วแต่กรณี เพื่อลดปริมาณงานในการออกใบอนุญาต

มติ 350839

25 สิงหาคม 2535

ร่างระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่...) พ.ศ....

และการแต่งตั้งกรรมการ กกช.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่...) พ.ศ.... ตามที่คณะกรรมการปรับปรุงสื่อของรัฐเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของร่างระเบียบนี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2518 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) และได้เปลี่ยนชื่อเป็น "คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ" เรียกโดยย่อว่า "กกช."

2. ปรับปรุงบทลงโทษตามระเบียบนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่นการเพิกถอนใบอนุญาตหรือปิดสถานี ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรรมการด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของกรรมการทั้งหมด และเพิ่มบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์การลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรีได้ภายใน 30 วัน

3. เพิ่มบทบัญญัติให้ กกช. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เพื่อพิจารณาคำร้องและความคิดเห็นของประชาชน และเพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ ตลอดจนทำหน้าที่อื่น

4. การส่งเสริมวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการผลิตสื่อเพื่อการบริหารสาธารณะและเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชนอย่างแท้จริง และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ ความรับผิดชอบและจิตสำนึกในเรื่องของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลข่าวสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อความเข้าใจอันดีและถูกต้อง โดยคำนึงถึงสิทธิและความเสมอภาคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ให้ความรู้ ความบันเทิง โดยไม่ขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมอันดีงามของชาติ และสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของชาติ

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังได้อนุมัติการแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติในส่วนนักวิชาการและผู้แทนองค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์ ดังนี้

1. นายสมาน งามสนิท ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. นายธีรพล ภูรัต คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3. นายนิรันดร์ จิระสันติการ คณบดีคณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยโยนก

4. นายประเวศ วะสี ประธานมูลนิธิชุมชนท้องถิ่นพัฒนา

5. นายไฉน สุกภาพงษ์ เลขาธิการมูลนิธิสื่อสร้างสรรค์

6. นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม ผู้อำนวยการมูลนิธิบูรณะชนบทไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

7. หม่อมราชวงศ์เฉลิมสุข บุญไทย เลขาธิการสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์

8. นายประดิษฐ์ เชี่ยวสกุล นายกสมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค

มติ250840

25 สิงหาคม 2535

หลักเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบของพนักงานและลูกจ้างประจำของรัฐวิสาหกิจ

คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดวงเงินสำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างประจำปีของรัฐวิสาหกิจที่มีผลกำไรเสียใหม่ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ จากเดิมไม่เกินร้อยละ 10 เป็นไม่เกินร้อยละ 7.5 ของจำนวนเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างประจำที่มีสิทธิเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างประจำปี ซึ่งจะมีผลทำให้พนักงานและลูกจ้างประจำของรัฐวิสาหกิจที่มีผลกำไร ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างเป็นกรณีพิเศษ 2 ขั้น โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 30 ของจำนวนพนักงานและลูกจ้างประจำที่มีสิทธิ ทั้งนี้โดยให้ถือปฏิบัติตั้งแต่การพิจารณาความดีความชอบประจำปี 2535 เป็นต้นไป

ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อได้พิจารณาถึงหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดวงเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างประจำปีไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนเงินเดือนและค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างประจำ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันแล้ว เห็นว่ายังไม่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะโครงสร้างของบัญชีอัตราเงินเดือนและค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างประจำของรัฐวิสาหกิจที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีผลทำให้พนักงานและลูกจ้างประจำของรัฐวิสาหกิจที่มีผลกำไร ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ 2 ขั้น โดยเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 73.31 ของจำนวนพนักงานและลูกจ้างประจำที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้างประจำปี นอกจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะไม่ช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้พนักงานและลูกจ้างประจำเกิดความขยันขันแข็งในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นแล้ว ยังทำให้พนักงานและลูกจ้างประจำมีอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นสูงเร็วขึ้น เป็นผลให้รัฐวิสาหกิจขอขยายอัตราเงินเดือนและค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างประจำให้สูงขึ้นมาโดยตลอด

มติ 350841

25 สิงหาคม 2535

การบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2 (หนองงูเห่า)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2 (หนองงูเห่า) พ.ศ. 2535 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ และให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาเปลี่ยนแปลงงบประมาณในการจัดทำแผนพัฒนาระบบบริการพื้นฐานรองรับเชื่อมต่อกับโครงการท่าอากาศยานกรุงเทพแห่งที่ 2 ในวงเงิน 80 ล้านบาท โดยนำไปตั้งจ่ายให้แก่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแทน

กระทรวงคมนาคม โดยให้จัดสรรงบประมาณตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถเริ่มงานได้ในปีงบประมาณ 2536 หากวงเงินดังกล่าวไม่เพียงพอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ร่างระเบียบฉบับนี้ประกอบด้วย 5 หมวดหลัก คือ

หมวดที่ 1 เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป และคำจำกัดความ

หมวดที่ 2 เกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2

หมวดที่ 3 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2

หมวดที่ 4 เกี่ยวกับวิธีดำเนินงานทั้งในเรื่องการจัดทำแผนงานและโครงการการบริหารโครงการ และการควบคุมโครงการ

หมวดที่ 5 เกี่ยวกับการควบคุมกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบาย ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. มอบให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่มีปัญหาหรือมีความจำเป็น

2. ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานกรุงเทพสากลแห่งที่ 2 (กทก.)" ซึ่งประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นรองประธาน และกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง อธิบดีกรมการbinพาณิชย์ ผู้ว่าการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย และให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ระดับรองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการ) เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และให้ผู้แทนท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (เจ้าหน้าที่ระดับสูง) เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

3. ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาท่าอากาศยานกรุงเทพแห่งที่ 2 (สทก.) ขึ้นเป็นหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของ กทก. และกรรมการและเลขานุการ กทก. ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการ สทก.

4. ค่าใช้จ่ายสำหรับ กทก. คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานเฉพาะกิจที่แต่งตั้งโดย กทก. รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ให้จ่ายจากงบบริหารของ สทก.

5. กรณีที่คณะรัฐมนตรีอนุมัตินโยบายและแผนการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพในส่วนใดแล้ว ให้ กทก. กำหนดแนวทางดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานดังกล่าว

6. ให้ผู้อำนวยการโครงการที่ กทก. อนุมัติแล้วจัดให้มีแผนปฏิบัติการที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและมีคุณภาพและให้รายงานความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคให้ผู้อำนวยการโครงการแจ้ง และประสานกับ สทก. เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

7. ให้หน่วยราชการที่รับผิดชอบโครงการจัดให้มีระบบการควบคุม ตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงาน รวมทั้งรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ ตามรูปแบบรายงานที่ สทก. กำหนด

8. ให้ กทก. มีอำนาจกำหนดวิธีดำเนินการให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ หากส่วนราชการนั้นดำเนินการไม่สอดคล้องหรือไม่เชื่ออำนวยการหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่ 2 และในกรณีที่หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องไม่เห็นพ้องหรือดำเนินการล่าช้าให้ กทก. เสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาชี้ขาด

กันยายน 2535

มติ 350901

1 กันยายน 2535

รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการเร่งด่วนการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเลด้านป่าชายเลน ระหว่างเดือนเมษายน-มิถุนายน 2535

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการเร่งด่วนการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเลด้านป่าชายเลนระหว่างเดือนเมษายน-มิถุนายน 2535 ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ สรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมการปลูกป่าชายเลนพื้นที่รวม 14,000 ไร่ (ปีงบประมาณ 2535)

สำนักงานป่าไม้เขตศรีราชา สำนักงานป่าไม้เขตเพชรบุรี สำนักงานป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี สำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช และสำนักงานป่าไม้เขตสงขลา ได้ดำเนินการเตรียมพื้นที่ปลูกแล้ว รวมทั้งหมด 11,600 ไร่ ได้เตรียมเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าชายเลน รวมจำนวน 5,752,910 ฟัก และปลูกฟื้นฟูสภาพป่าชายเลน รวมพื้นที่ 6,370 ไร่

2. กิจกรรมการจัดตั้งศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าชายเลน ได้ดำเนินการเพาะชำกล้าไม้ โดยศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าชายเลนที่ 1 (ตราด) จำนวน 43,750 กล้า และศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ไม้ป่าชายเลนที่ 2 (พังงา) จำนวน 55,000 กล้า

3. จัดตั้งหน่วยจัดการป่าชายเลน (ใหม่) จำนวน 1 หน่วย ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช ขณะนี้อยู่ในระหว่างการจัดซื้อจัดจ้าง

4. ปรับปรุงหน่วยจัดการป่าชายเลน (เดิม) จำนวน 5 หน่วย ในความรับผิดชอบของสำนักงานป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี สำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช และสำนักงานป่าไม้เขตสงขลา ขณะนี้อยู่ในระหว่างการจัดซื้อจัดจ้าง

มติ 350902

1 กันยายน 2535

แนวทางและเป้าหมายการจัดการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างแนวทางและเป้าหมายการจัดการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ สรุปได้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชนกำหนดแนวนโยบายไว้รวม 4 นโยบาย ได้แก่ การขยายโอกาสและยกระดับการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน การปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาและการจัด

บริการการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และการระดมสรรพกำลังเพื่อการจัดการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน ซึ่งแนวนโยบายดังกล่าวจะประกอบด้วยนโยบายย่อยรวมทั้งสิ้น 16 นโยบาย

2. การจัดการการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชนจะเน้นกลุ่มเป้าหมายสำคัญรวม 14 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคนพิการ เด็กออกกลางคัน เด็กอายุไม่เกิน 5 ปี ผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาสในชุมชนแออัด เด็กและเยาวชนที่เร่ร่อน เด็กที่ถูกใช้แรงงาน กลุ่มสตรี กลุ่มเป้าหมายที่การติดต่อสื่อสารไม่สะดวก ชนต่างวัฒนธรรม เด็กไร้สัญชาติ พ่อแม่ ผู้สูงอายุ และกลุ่มเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามนโยบายนี้

3. สำหรับเป้าหมายของการจัดการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชนนั้น ได้กำหนดระยะเวลาไว้ 10 ปี (พ.ศ. 2535-2544) รวม 9 ประการ คือ

3.1 จัดและขยายบริการการศึกษาเพื่อจัดการไม่รู้หนังสือของประชากรหญิงและชายในกลุ่มอายุ 14-50 ปี ให้ได้ทั่วถึงภายใน พ.ศ. 2539

3.2 จัดและขยายบริการการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้เด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครบถ้วนก่อน พ.ศ. 2544

3.3 จัดและขยายบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเป็นพิเศษโดยเฉพาะกลุ่มคนพิการ เด็กและเยาวชนที่เร่ร่อน เด็กไร้สัญชาติ กลุ่มสตรี กลุ่มเป้าหมายเฉพาะพื้นที่และชนต่างวัฒนธรรม โดยจัดให้ทั่วถึงภายใน พ.ศ. 2544

3.4 ขยายบริการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 1 ปี ก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษา ภายใน พ.ศ. 2544

3.5 ขยายบริการการให้การศึกษาอบรมเกี่ยวกับการมีครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูเด็กทั้งในด้านโภชนาการและจิตวิทยาพัฒนาการ โดยผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสื่อมวลชนและบริการให้ความรู้อื่น ๆ โดยจัดดำเนินการอย่างกว้างขวางให้ได้ภายใน พ.ศ. 2539

3.6 จัดและขยายการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพร่างกายของนักเรียนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานตามพัฒนาการช่วงอายุ ภายใน พ.ศ. 2544

3.7 ยกระดับสมรรถภาพทางการเรียนของผู้เรียน โดยเฉพาะด้านภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ให้มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 70 ในระดับประถมศึกษา และอย่างน้อยร้อยละ 60 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

3.8 รณรงค์เพื่อพัฒนาคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์แก่ประชาชน และขยายการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กว้างขวางเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน โดยดำเนินการ

อย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 10 ปี (พ.ศ. 2535-2544)

3.9 จัดวางระบบเครือข่ายสารสนเทศสำหรับเป็นแหล่งการเรียนรู้ของคนในชุมชนให้กว้างขวาง โดยให้มีการประสานข้อมูลข่าวสารความรู้ระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น ให้แล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2539

เพื่อให้มีการปฏิบัติงานตามแนวทางและเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบข้อสังเกต ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ ให้เร่งรัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนปฏิบัติการ รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณให้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดยให้ความสำคัญอย่างสูงแก่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน อนึ่ง มีข้อสังเกตว่า ในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งให้มีคะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 70 ในระดับประถมศึกษา และร้อยละ 60 ในระดับมัธยมศึกษา นั้นเป็นการตั้งเป้าหมายที่ค่อนข้างสูง ดังนั้น จะต้องเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพของครู โดยจัดการฝึกอบรมครูทั้งครูที่ผลิตใหม่และครูประจำ โดยเฉพาะครูวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์อย่างจริงจัง และจัดอุปกรณ์การเรียนการสอน ให้อย่างเพียงพอ จึงจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ฝ่ายสังคมและกฎหมาย และให้กระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ร่างแนวทางและเป้าหมายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน มีสาระสำคัญเน้นการขยายบริการทางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กว้างขวางและทั่วถึงยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 และในเรื่องนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีข้อสังเกต ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย ทั้งนี้คณะกรรมการฯ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า

1.1 ควรจัดและขยายบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้ด้อยโอกาสเป็นพิเศษ โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ เสนอโครงการขึ้นมา เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมาย

1.2 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดการจัดทำแผนปฏิบัติการที่จะสนองรับนโยบายในเรื่องนี้ให้ชัดเจน โดยความช่วยเหลือของของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติ

1.3 การจัดทำแผนปฏิบัติการจะต้องสัมพันธ์กับวงเงิน ในกรณีที่ต้องใช้เงินงบประมาณเพิ่มเติม ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาเพื่อขยายวงเงินงบประมาณเพิ่มขึ้น

2. ให้กรมการปกครองเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามเป้าหมายที่ 2-9 อีกหน่วยงานหนึ่ง

3. ให้เพิ่มเติมสถาบันสุขภาพจิตเป็นหน่วยงานสนับสนุนหรือหน่วยงานหลักตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ

มติ 350903

1 กันยายน 2535

ขอใช้งบประมาณเหลือจ่ายประจำปี 2535 ตั้งอัตราเงินเดือน (กระทรวงมหาดไทย)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอเกี่ยวกับการบรรจุข้าราชการใหม่ ดังนี้

1. อนุมัติให้สำนักงานประกันสังคมเพิ่มตำแหน่งใหม่ จำนวน 269 อัตรา โดยในปีงบประมาณ 2535 สำนักงานงบประมาณได้จัดสรรงบประมาณให้ 130 อัตรา

ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมต้องรับผิดชอบงานตามกฎหมายประกันสังคมและกฎหมายกองทุนเงินทดแทน โดยเป็นสถานประกอบการ 32,000 ราย และลูกจ้าง 3,200,000 คน

2. อนุมัติให้กรมที่ดินเพิ่มตำแหน่งใหม่ จำนวน 487 อัตรา โดยใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2535

ทั้งนี้เนื่องจากกรมที่ดินมีโครงการและแผนงานที่สำคัญ ตลอดจนปฏิบัติงานในหน้าที่ที่จำเป็นแก่ประชาชน คือ

(1) โครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศจำนวน 13 ล้านแปลง เนื้อที่ประมาณ 132 ล้านไร่ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 20 ปี โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2528-2533 และระยะที่สองปีงบประมาณ พ.ศ. 2534-2537 ผลการดำเนินการที่ผ่านมาออกโฉนดที่ดินได้ 2.8 ล้านแปลง ต่ำกว่าเป้าหมาย 40.43 %

(2) การจัดตั้งสำนักงานที่ดินสาขาตามโครงการพัฒนากรมที่ดิน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2528-2535 จำนวน 85 แห่ง ได้ดำเนินการจัดตั้งแล้ว 72 แห่ง จะเปิดดำเนินการอีก 13 แห่งในวันที่ 21 กันยายน 2535 โดยดำเนินการเกลี่ยอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ไปปฏิบัติงานในแต่ละสาขา ทำให้เกิดปัญหาด้านอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบริการประชาชนไม่เพียงพอแก่ความต้องการ

(3) การปฏิบัติงานในหน้าที่ที่มีความสำคัญและจำเป็นแก่ประชาชน เช่น การรังวัด การสอบเขต การรวมแปลง การแบ่งแยก การนำ น.ส.3 มาออกโฉนดเป็นต้น มีปริมาณงานที่สูงขึ้นอย่างมาก อันเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุนของต่างประเทศ ตลอดจนธุรกิจเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ แม้จะจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชนขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้เอกชนเข้าร่วมในกิจการของรัฐแต่ต้องมีหน่วยงานของรัฐทำหน้าที่กำกับดูแลตรวจสอบ และส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการบริการประชาชน

(4) โครงการและงานประจำอื่น ๆ เช่น การสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ การจัดที่ดิน การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน การรังวัดและทำแผนที่ การประเมินราคาทรัพย์สิน การพัฒนาระบบข้อมูลที่ดิน และการให้บริการประชาชนในสวนที่เกี่ยวกับกรมที่ดินให้ทันกับความเป็นต้น มีการขยายตัวไปมาก ทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่บริการได้ทันความต้องการของประชาชนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้มาติดต่อเป็นอย่างมาก

มติ 350904

1 กันยายน 2535

แผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ (พ.ศ. 2535-2539) และแนวทางการดำเนินการ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ (พ.ศ. 2535-2539) ตามที่คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติเสนอ และให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

แผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติมีวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคเอดส์ รวมทั้งสร้างความเข้าใจและช่วยเหลือผู้ติดเชื้อให้อยู่ร่วมในสังคมได้ตามปกติ ซึ่งในการดำเนินการมีการระดมทรัพยากรและบุคลากรในทุกส่วนราชการ ภาคธุรกิจและภาคเอกชนสาธารณประโยชน์ รวมทั้งหน่วยงานต่างประเทศเข้ามาผนึกกำลังร่วมกันในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ สำหรับองค์ประกอบของแผนประกอบด้วย 4 แผนงาน คือ

1. แผนงานประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ มีแนวทาง/มาตรการต่าง ๆ ในการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์อย่างถูกต้อง ทั้งในวิธีการป้องกันโรคเอดส์ การไม่รังเกียจผู้ติดเชื้อ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมค่านิยม และเจตคติที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้รู้ถึงความรับผิดชอบของส่วนบุคคลและสิทธิมนุษยชน

2. แผนงานบำบัดรักษาและฟื้นฟูมีแนวทาง/มาตรการในการให้บริการตรวจบำบัด รักษา และฟื้นฟูอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ รวมทั้งการสนับสนุนและเตรียมครอบครัว ตลอดจนชุมชนและภาคเอกชนในการดูแลผู้ติดเชื้อและผู้ป่วย

3. แผนงานคุ้มครองสิทธิของประชาชนและให้ความช่วยเหลือทางสังคม มีแนวทาง/มาตรการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิ ไม่ว่าจะเป็นติดเชื้อเอดส์หรือไม่ และให้ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความช่วยเหลือทางสังคมที่เหมาะสม

4. แผนงานศึกษาวิจัยและประเมินผล มีแนวทาง/มาตรการในการสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อหาวิธีการในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งเร่งรัดการติดตามผลการดำเนินงานทุกด้าน และมีการประเมินผล

ความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ที่จะได้คือ ใช้เป็นแนวทางให้ทุกส่วนราชการ ภาคธุรกิจ และองค์กรสาธารณ-
ประโยชน์เอกชนจัดทำแผนปฏิบัติการและโครงการ ทั้งในระดับกระทรวง ระดับจังหวัด และระดับ
อำเภอให้สอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีหลักการที่แน่ชัดและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง
เพื่อให้บังเกิดผลในการลดอัตราการระบาดของโรคเอดส์ และลดผลกระทบของโรคเอดส์ที่มีต่อ
เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและควบคุมโรค
เอดส์ของประเทศ ตามที่คณะกรรมการบริหารสำนักงานประสานนโยบายและแผนงานโรคเอดส์เสนอ
และให้กระทรวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติต่อไป รวม 7 ประการ ดังนี้

1. การผลิตสื่อทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์รวมทั้งการเผยแพร่
ทางสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ตลอดจนการจัดพิมพ์เอกสาร หนังสือ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ตั้งงบประมาณ
ไว้ที่สำนักงานประสานนโยบายและแผนงานโรคเอดส์ สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีเพียงแห่ง
เดียว

2. ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินอุดหนุนให้จัดตั้งให้น้อยที่สุด โดยให้พยายามตั้งในหมวดรายการบ
ประมาณหมวดต่าง ๆ ซึ่งสำนักงานประมาณและกระทรวงการคลังจะสามารถกำกับดูแลได้ตามสมควร

3. การเสนอของบประมาณในรายการต่าง ๆ ในกรณีที่มีกฎหมายและระเบียบกำหนดราคา
กลางและอัตราค่าใช้จ่ายไว้แล้ว ให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าวโดยเคร่งครัด

4. คำขอประมาณปี 2536 ให้ตัดวงเงินงบประมาณที่กำหนดจะดำเนินการในปีงบประมาณ
2537 และปีอื่น ๆ ออกทั้งหมด ให้เหลือเฉพาะคำขอปีงบประมาณ 2536 เพียงปีเดียว โดยให้อยู่ในวง
เงินประมาณ 1,200 ล้านบาท

5. ไม่สนับสนุนให้มีการก่อสร้างอาคารผู้ป่วยเอดส์ในสถานพยาบาล และไม่สนับสนุนการจัด
ตั้งชุมชนบำบัดหรือชุมชนช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อโดยรัฐ แต่ให้รัฐสนับสนุนช่วยเหลือองค์กร
เอกชนหรือชุมชนในการจัดตั้ง และเพื่อเป็นการศึกษา ให้รัฐบาลจัดตั้งเป็นตัวอย่าง 1 แห่ง โดยให้
ชุมชนเข้ามามีบทบาท แต่จะต้องไม่เป็นสถานที่กักกัน

6. การรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ในกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ ให้พิจารณา
หาทางสอดแทรกเรื่องการป้องกันยาเสพติดไปด้วย และในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด ให้พิจารณา
สอดแทรกเรื่องการป้องกันโรคเอดส์ไปด้วยเช่นกัน

7. ให้ทุกหน่วยงานที่เสนอของบประมาณเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรค
เอดส์ ส่งแผนและคำขอประมาณให้สำนักงานประสานนโยบายและแผนงานโรคเอดส์ สำนักงาน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณา ก่อน เพื่อป้องกันการจัดตั้งงบประมาณซ้ำซ้อน และเพื่อให้การจัดตั้งงบประมาณครบถ้วนและครอบคลุมตามที่กำหนดไว้ในร่างแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ

มติ 350905

1 กันยายน 2535

การดำเนินการแก้ไขปัญหาย้ายแล้ง

คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ การแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนราชการ เกี่ยวกับการให้การช่วยเหลือราษฎรผู้ประสบภัยธรรมชาติ พ.ศ. 2533 ของกระทรวงมหาดไทย ให้ครอบคลุมถึงความช่วยเหลือในด้านการประมง การปศุสัตว์ และการใช้น้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งพิจารณาเพิ่มวงเงินอุดหนุนราชการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเบิกจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้เดือดร้อนไปพลางก่อนได้ในวงเงินตามความเหมาะสมและจำเป็น และเพื่อให้การแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นไปโดยรวดเร็ว สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจัง คณะรัฐมนตรีจึงให้ความเห็นชอบการดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

1. พิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ โดยเพิ่มการช่วยเหลือในด้านการประมง โดยให้สามารถจัดหาพันธุ์สัตว์น้ำ อาหาร สัตว์น้ำ ตลอดจนสารเคมีและยารักษาโรคสัตว์น้ำ ด้านปศุสัตว์ ให้สามารถจัดหาอาหารสัตว์ วัคซีน เวชภัณฑ์ ตลอดจนพันธุ์สัตว์ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

2. สำหรับการเพิ่มวงเงินอุดหนุนราชการให้แก่จังหวัดเพื่อแก้ปัญหาย้ายแล้ง เดิมสำนักนายกรัฐมนตรีได้ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ขยายวงเงินจาก 3 ล้านบาท เป็น 5 ล้านบาท แต่เมื่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ขอให้เพิ่มการช่วยเหลือด้านประมงและปศุสัตว์อีกจึงให้ขยายวงเงินให้สามารถใช้จ่ายได้ครั้งละไม่เกิน 7 ล้านบาท โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายด้านการเกษตรดังกล่าว 2 ล้านบาท

มติ 350906

1 กันยายน 2535

การอนุญาตให้ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรสำหรับนักลงทุน ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิชาการและคนไทยที่เปลี่ยนสัญชาติ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเสนอ ให้ขยายเวลาการใช้มาตรการให้ถิ่นที่อยู่แก่บุคคลต่างด้าว ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2532 ซึ่งจะสิ้นสุดลงในวันที่ 15 ตุลาคม 2535 ออกไปอีก 3 ปี ตามรายละเอียด ดังนี้

1. ให้ใช้มาตรการให้ถิ่นที่อยู่แก่บุคคลต่างด้าว 4 ประเภท คือนักลงทุนโดยตรง นักลงทุนในหลักทรัพย์ ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการ และคนไทยที่ได้เปลี่ยนสัญชาติ

2. กำหนดให้ใช้มาตรการนี้ต่อไปเป็นเวลา 3 ปี คือ ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2535 ถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2538 โดยมีหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามที่สำนักงานได้มีประกาศไว้แล้ว เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2532

3. อนุมัติการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้ถิ่นที่อยู่ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาคำขออนุญาตให้ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นประธานกรรมการ และกรรมการประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกองตรวจคนเข้าเมือง ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นกรรมการและเลขานุการ

การอนุญาตให้ถิ่นที่อยู่นี้ อาศัยอำนาจตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 เป็นเครื่องมือในการอนุญาตให้ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแก่คนต่างด้าว เพราะนอกจากจะไม่มีข้อจำกัดทางด้านจำนวนคนต่างด้าวที่จะอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่แล้ว ยังมีความคล่องตัวในทางปฏิบัติอีกด้วย กล่าวคือ อนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอนุญาตให้ถิ่นที่อยู่แก่คนต่างด้าวที่คณะกรรมการพิจารณาให้ถิ่นที่อยู่ได้พิจารณาเห็นชอบได้โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2532 ให้นำมาตรการนี้มาใช้ สถิติคำขอมิถิ่นที่อยู่ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2532-31 มีนาคม 2535 มีดังนี้

ปี 2532 (16 ตุลาคม-ธันวาคม)	จำนวน	8	คำขอ
ปี 2533 (มกราคม-ธันวาคม)	จำนวน	106	คำขอ
ปี 2534 (มกราคม-ธันวาคม)	จำนวน	69	คำขอ
ปี 2535 (มกราคม-มีนาคม)	จำนวน	12	คำขอ

โดยคำขออันดับ 1 เป็นคำขอจากฮ่องกง จำนวน 72 คำขอ คิดเป็นร้อยละ 36.9 คำขออันดับ 2 เป็นคำขอจากไต้หวัน จำนวน 46 คำขอ คิดเป็นร้อยละ 23.5 ส่วนที่เหลืออีก 40 % เป็นคำขอของบุคคลจากอเมริกา เอเชียอื่น ๆ และยุโรป

คณะกรรมการพิจารณาให้ถิ่นที่อยู่ได้พิจารณาอนุมัติให้ถิ่นที่อยู่แก่คนต่างด้าวไปแล้ว 89 คน แยกตามประเภท ดังนี้

1. นักลงทุนทางตรง จำนวน 24 คน จากการลงทุน 19 โครงการ เป็นเงินลงทุนทั้งสิ้น (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) 3,324.07 ล้านบาท

2. นักลงทุนในหลักทรัพย์จำนวน 22 คน จากการซื้อพันธบัตรรัฐบาลชนิดพิเศษจำนวน 136 ล้านบาท

3. ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการจำนวน 43 คน จากหลายสาขาอาชีพที่จะนำความรู้ ความชำนาญเข้ามาก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ

มติ 350907

1 กันยายน 2535

พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535

คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอว่า พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535 มีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2535 ตามมาตรา 16 บัญญัติไว้ว่า ให้รัฐบาลจัดสรรเงินให้แก่กองทุนเป็นเงินทุนประเดิม 500 ล้านบาท และเป็นเงินบค่าใช้จ่าย 50 ล้านบาท แต่ขณะนี้ยังไม่มีเงินงบประมาณดำเนินการแต่อย่างใด กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วเห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนประถมศึกษา อันเป็นเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัตินี้ จึงเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเงินทุนประเดิมและเงินบค่าใช้จ่าย จำนวน 550 ล้านบาทจากเงินคงคลังสำหรับปีงบประมาณ 2535 เพื่อดำเนินการ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติให้จัดสรรเงินเข้ากองทุนฯ ในปีงบประมาณ 2535 จากงบกลางฯ เป็นเงินทุนประเดิมจำนวน 300 ล้านบาท และงบค่าใช้จ่ายจำนวน 30 ล้านบาท รวมเป็นเงินจำนวน 330 ล้านบาท ส่วนที่ยังขาดอยู่จำนวน 220 ล้านบาท ให้กระทรวงศึกษาธิการตั้งงบประมาณในปีงบประมาณ 2536

มติ 350908

1 กันยายน 2535

ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ....

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ....ซึ่งคณะกรรมการปรับปรุงสื่อของรัฐเสนอและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าว สรุปได้ว่า การให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งปัจจุบันนายกรัฐมนตรีมีอำนาจให้ออกจากตำแหน่งได้ เป็นให้นายกรัฐมนตรีให้ออกโดยข้อเสนอแนะของกรรมการโดยตำแหน่งเกินครึ่งหนึ่ง

ทั้งนี้เพื่อให้คณะกรรมการ อสมท. มีอิสระจากการเมืองมากยิ่งขึ้น

มติ 350909

8 กันยายน 2535

**การให้เอกชนเข้าร่วมเดินรถโดยสารประจำทางปรับอากาศชนิดพิเศษ
กับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ**

คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอให้บริษัท บางกอกมอเตอร์อีคิว จำกัด จำกัด จัดรถโดยสารปรับอากาศขนาดเล็กจำนวน 400 คัน เข้าวิ่งในเส้นทาง 10 เส้นทาง ในเขตธุรกิจในเมือง

รถโดยสารปรับอากาศขนาดเล็กในเมืองเพื่อบริการในเขตธุรกิจ ใช้รถขนาด 20 ที่นั่ง (ห้ามยืน) รวม 10 เส้นทาง คือ

- สายที่ 1 วงกลมจตุจักร-ประชาชื่น
- สายที่ 2 วงกลมสีลม-ประตูน้ำ
- สายที่ 3 วงกลมทำนุสำเภา-อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
- สายที่ 4 วงกลมเดอะมอลล์ท่าพระ-หัวลำโพง
- สายที่ 5 วงกลมวงเวียนใหญ่-ปทุมวัน
- สายที่ 6 วงกลมลุมพินี-พระโขนง
- สายที่ 7 วงกลมรวมคำแหง 39 (เทพศิลา)-ถนนพระราม 9
- สายที่ 8 วงกลมสถานีขนส่งสายใต้ใหม่-สามเสน
- สายที่ 9 วงกลมบางลำภู-สายใต้ใหม่-ท่าพระ และ
- สายที่ 10 วงกลมเซ็นทรัลลาดพร้าว-อโศก

สำหรับอัตราค่าโดยสารนั้น ในปีแรกราคา 15 บาท ในปีต่อ ๆ ไปจะมีการกำหนดตามความเหมาะสม การบริการรถประจำทางปรับอากาศดังกล่าวนี้ จะเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวก สบาย รวดเร็ว จำกัดจำนวนผู้โดยสาร มีการประกันภัยอุบัติเหตุ มีโทรศัพท์บริการ รวมทั้งเรื่องคุณภาพของการให้บริการของพนักงานขับรถและพนักงานประจำรถด้วย

อนึ่ง รถโดยสารปรับอากาศขนาดเล็กนี้จะเปิดบริการให้แก่ประชาชนได้ ประมาณเดือนตุลาคม 2536 ถึงมกราคม 2537

มติ 350910

8 กันยายน 2535

แนวทางการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการเงินในภูมิภาค

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการให้จัดตั้งกิจการวิเทศธนกิจ (International Banking Facilities : IBFs) ขึ้นในประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเงินในภูมิภาค(Funding Center) พร้อมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตผู้ประกอบการวิเทศธนกิจ และมอบหมายให้กระทรวงการคลังดำเนินการตามขั้นตอนอื่น ๆ ต่อไป ตามที่เสนอ

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนกิจการวิเทศธนกิจในประเทศไทยให้สามารถแข่งขันกับกิจการในศูนย์กลางการเงินอื่นๆ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบต่อร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการลดอัตราภาษีอากร ฉบับที่...พ.ศ...รวม 2 ฉบับ โดยมีหลักการให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์สำหรับการประกอบกิจการวิเทศธนกิจของธนาคารพาณิชย์ และมีหลักการให้ลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ได้จากการประกอบธุรกิจวิเทศธนกิจของธนาคารพาณิชย์ และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ

ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการเงินในระดับภูมิภาค ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 และ 7 ดังนั้น การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการเงินในภูมิภาคจึงเป็นแนวนโยบายที่เหมาะสม โดยการสร้างฐานของการให้บริการทางการเงินระหว่างประเทศขึ้นในประเทศไทย เพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่เงินทุนที่ไหลเข้าสู่ประเทศไทยและภูมิภาคอินโดจีน รวมถึงการพัฒนาระบบการเงินและสถาบันการเงินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย กระทรวงการคลังได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่หนึ่ง การพัฒนาประเทศไทยเป็น Funding Center ในภูมิภาคอินโดจีน

ขั้นตอนที่สอง การพัฒนาเป็น Restricted Financial Center แบบสิงคโปร์หรือฮ่องกง ที่มีความสามารถทางธุรกิจเฉพาะอย่าง (Specialization) และลักษณะตลาด (market niche) เป็นของตัวเอง

ขั้นตอนที่สาม การพัฒนาเป็นศูนย์กลางการเงินแบบครบวงจร เช่น ลอนดอน

การพัฒนาทั้ง 3 ขั้น เป็นการดำเนินการในระยะยาว ปัจจุบันควรดำเนินการพัฒนาสู่ขั้นตอนที่หนึ่งก่อน คือ การพัฒนาประเทศไทยเป็น Funding Center ในภูมิภาคอินโดจีน โดยการจัดตั้งตลาด

Offshore Banking ซึ่งจะเรียกว่า "กิจการวิเทศธนกิจ" (International Banking Facilities : IBFs) ขึ้นในประเทศไทย ในรูปแบบที่สามารถทดแทนตลาด Offshore ในต่างประเทศ สำหรับความต้องการเงินทุนของไทยได้ และมีการเชื่อมโยงกับตลาดเงินในประเทศในขอบเขตที่จำกัด

สำหรับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำคัญในการอนุญาตให้ประกอบกิจการวิเทศธนกิจในประเทศไทย มีดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขอ

1.1 ต้องเป็นธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย แล้ว

1.2 ถ้าเป็นธนาคารต่างประเทศที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- ต้องเป็นธนาคารที่มีขนาดใหญ่ มีชื่อเสียง และมีผลการดำเนินงานดี
- ต้องเป็นธนาคารที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับประเทศไทยมากขึ้นในอนาคต
- ต้องเป็นธนาคารที่จดทะเบียนในประเทศที่มีการกำกับควบคุมธนาคารเป็นอย่างดี และน่าเชื่อถือ

อนึ่ง กรณีที่ผู้ยื่นคำขอเป็นธนาคารต่างประเทศ และยังมีได้รับอนุญาตให้เปิดสาขาธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมจากทางการของประเทศที่ธนาคารนั้นจดทะเบียนอยู่ด้วย ในขั้นแรกนี้เห็นควรอนุญาตธนาคารต่างประเทศรายใหม่ไม่เกิน 20 ธนาคาร

2. ให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาคำขอ ประกอบด้วยผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และเสนอผลการพิจารณาพร้อมกับแสดงเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ชัดเจนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มติ 350911

8 กันยายน 2535

ผลการศึกษาแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาระบบรถไฟฟ้ามหานคร

คณะรัฐมนตรีอนุมัติแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาระบบรถไฟฟ้ามหานคร ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอภายหลังจากที่ได้ดำเนินการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เข้าทำการศึกษาและเสนอแนะแนวทางดำเนินการ

ดังนี้

1. ด้านกายภาพ

1.1 โครงข่ายระบบรถไฟฟ้า ให้ก่อสร้างเริ่มจากหัวลำโพงถึงบางซื่อ เป็นระยะทางประมาณ 19 กิโลเมตร ซึ่งจะประกอบเป็นโครงข่ายรถไฟฟ้าที่เหมาะสมกับโครงข่ายรถไฟฟ้าของบริษัทโฮปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (โครงการธนายง)

1.2 แนวเส้นทางดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเดิมของโครงการรถไฟฟ้าลาวาลิน ยกเว้นในช่วงสี่แยก อสมท. ถึงถนนพระราม 4 ซึ่งเปลี่ยนมาใช้แนวถนนอโศกและถนนรัชดาภิเษก (หน้าศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์) แทน กับช่วงตอนเหนือซึ่งขยายโครงข่ายออกไปตามถนนลาดพร้าว จนถึงหน้าสถานีขนส่งสายเหนือ ทำให้บรรจบเป็นวงที่ต่อเนื่องกัน และตัดโครงข่ายของโครงการลาวาลิน ช่วงจากหัวลำโพง-เทเวศน์-บางซื่อ ออก เนื่องจากขณะนี้โครงข่ายของโครงการบริษัท โฮปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด

1.3 รูปแบบโครงสร้างจะเป็นรถไฟฟ้ายกระดับ ยกเว้นในช่วงระยะทางยาวประมาณ 600 เมตรบริเวณหัวลำโพง ซึ่งจะเป็นอุโมงค์ใต้ดิน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกสำหรับการต่อขยายโครงข่ายรถไฟฟ้าเข้าไปในย่านธุรกิจชั้นในในอนาคต

1.4 พื้นที่โรงซ่อมบำรุงจะอยู่บริเวณห้วยขวาง โดยจะใช้เนื้อที่เท่าที่จำเป็นประมาณ 350-500 ไร่ ซึ่งเป็นขนาดพื้นที่เล็กกว่าที่กำหนดไว้เดิมที่คาดว่าจะเวนคืนเป็นพื้นที่ประมาณ 1,000 ไร่

1.5 มีสถานีร่วมที่จุดตัดกับรถไฟฟ้าในโครงการบริษัท โฮปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด เพื่อความสะดวกในการเปลี่ยนเส้นทางของผู้โดยสาร

2. ด้านเทคโนโลยีรถไฟฟ้า

2.1 ใช้ระบบรถไฟฟ้าล้อเหล็กบนรางเหล็ก ซึ่งมีบริษัทผู้ผลิตในหลายประเทศ โดยให้ติดตั้งระบบปรับอากาศ มีความจุของระบบได้สูงสุดถึง 40,000 คนต่อชั่วโมงต่อทิศทาง ซึ่งเพียงพอสำหรับปริมาณผู้โดยสารในระยะยาว

2.2 ใช้ระบบตั๋วโดยสารแบบอัตโนมัติ คิดค่าโดยสารตามระยะทาง และจะต้องสามารถใช้ตั๋วร่วมกับระบบรถไฟฟ้าในโครงการสัมปทานอื่นได้

3. ด้านเงินลงทุน

3.1 วงเงินลงทุนโครงการโดยประมาณคิดตามราคาปี 2535 โดยไม่รวมภาษีต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 46,000 ล้านบาท

3.2 ในส่วนของเงินค่าใช้จ่ายนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2535 อนุมัติค่าจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินของโครงการรถไฟฟ้าแก่การทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยรัฐบาลจะเป็นผู้รับภาระทั้งหมด

3.3 ในส่วนของเงินทุนของโครงการฯ ประมาณร้อยละ 70 ของวงเงินลงทุนทั้งหมดรัฐบาลจะจัดสรรให้ ในส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 30 ของวงเงินลงทุนโครงการทั้งหมดจะใช้จากเงินกู้

4. องค์การดำเนินงาน

4.1 เมื่อมีสภาพผู้แทนราษฎรแล้ว รัฐบาลชุดใหม่ควรออกพระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยงานรถไฟฟ้า แทนการออกเป็นพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การรถไฟฟ้ามหานครที่ได้จัดตั้งไปแล้ว เพื่อให้หน่วยงานรถไฟฟ้าใหม่สามารถมีอำนาจตามกฎหมายอย่างเพียงพอ ในการเวนคืนที่ดินและดำเนินงานรถไฟฟ้า ตลอดจนมีอำนาจในการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ และบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนเพื่อความปลอดภัยในการเดินรถไฟฟ้า นอกจากนี้ควรให้หน่วยงานใหม่เป็นหน่วยงานเดียวที่มีอำนาจในการดำเนินงานรถไฟฟ้าหลังจากที่อายุสัมปทานโครงการรถไฟฟ้าอื่น ๆ หมดลง หรือเข้าดำเนินงานแทนหากโครงการรถไฟฟ้าอื่น ๆ ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

4.2 จัดให้มีองค์กรเป็นการถาวรที่มีกฎหมายรองรับ เพื่อทำหน้าที่กำกับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนทั้ง 3 โครงการที่มีอยู่ในปัจจุบันในกรุงเทพมหานคร ให้มีการดำเนินงานสอดคล้องประสานกัน และประสานกับการจราจรระบบอื่น

4.3 ในงานสัญญาก่อสร้างและจัดหาอุปกรณ์ ใช้ระบบออกแบบแล้วจึงประมูลเพื่อก่อสร้างในงานส่วนต่าง ๆ ทั้งหมด มากกว่าการใช้วิธีออกแบบและก่อสร้างเป็นสัญญาเดียวกัน (Turnkey)

4.4 ให้องค์การรถไฟฟ้ามหานครรับผิดชอบตัดสินในระยะเริ่มแรกว่า จะเดินรถไฟฟ้าเอง หรือจะเดินรถไฟฟ้าเองระยะหนึ่งแล้วให้เอกชนมารับช่วงต่อไป หรือจะให้เอกชนเป็นผู้รับสัมปทานการเดินรถไฟฟ้าตั้งแต่แรก

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

5.1 ให้องค์การรถไฟฟ้ามหานครเร่งดำเนินงานว่าจ้างคณะที่ปรึกษาจัดการโครงการ (Project Management Team) เพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำในการก่อสร้าง และบริหารโครงการ โดยใช้จ่ายจากเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติไว้แล้ว

5.2 ให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยดำเนินการเวนคืนที่ดินในส่วนที่ได้ออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินไว้แล้ว และออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นเส้นทางใหม่ แล้วมอบที่ดินให้องค์การรถไฟฟ้ามหานครรับไปดำเนินการต่อไป

5.3 ดำเนินการตามแผนงานที่ตั้งไว้โดยเคร่งครัด เพื่อให้งานก่อสร้างสามารถเริ่มได้ในกลางปี 2536 และเปิดให้บริการระบบไฟฟ้าได้ในปี 2540

มติ 350912

8 กันยายน 2535

การยกเลิกข้อสงวนในมาตรา 9 วรรคสองของ

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการยกเลิกข้อสงวนในมาตรา 9 วรรคสองของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ซึ่งมาตรา 9 วรรคสอง มีสาระเกี่ยวกับการถือสัญชาติของบุตร เนื่องจากพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 กำหนดหลักเกณฑ์ถือสัญชาติของบุตรโดยถือสัญชาติบิดาเป็นหลัก และตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ได้กำหนดให้ดอนสัญชาติไทยของบุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรโดยบิดาเป็นคนต่างด้าว

การที่ประเทศไทยตั้งข้อสงวนในมาตรา 9 วรรคสองของอนุสัญญา ดังกล่าว เนื่องจากบทบัญญัติในอนุสัญญา ขัดกับพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 ที่กำหนดให้การถือสัญชาติของบุตรเป็นไปตามสัญชาติของบิดาเป็นหลัก แต่ปัจจุบันพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ยึดหลักการให้บุตรที่เกิดโดยบิดาหรือมารดาที่มีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักรไทย ได้รับสัญชาติไทย ทั้งนี้โดยมีเหตุผลของการแก้ไขเพื่อให้บุตรของหญิงไทยสามารถมีสัญชาติไทยได้โดยหลักสายโลหิตด้วย ตามหลักการเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย จึงถือได้ว่า กฎหมายไทยในเรื่องสัญชาติได้ยอมรับสิทธิของสตรีว่าเท่าเทียมกับบุรุษ อันสอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา 9 วรรคสอง ของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ซึ่งระบุว่า รัฐภาคีจะให้สิทธิอันเสมอภาคกันกับบุรุษแก่สตรีเกี่ยวกับสัญชาติของบุตรของตน ประเทศไทยจึงไม่มีความจำเป็นต้องคงข้อสงวนตามมาตรา 9 วรรคสองนี้อีกต่อไป

มติ 350913

8 กันยายน 2535

สัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติระหว่าง กฟผ. กับ ปตท.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติการปรับปรุงสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติระหว่างการผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) กับการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเสนอ ดังนี้

1. ให้มีการกำหนดเบี้ยปรับเกี่ยวกับการชำระเงินล่าช้าระหว่าง กฟผ. และปตท. ตามที่ ปตท. เสนอ โดยเบี้ยปรับดังกล่าวจะสามารถบังคับใช้ได้ต่อเมื่อการเจรจาสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติและน้ำมันเตา สามารถหาข้อยุติในประเด็นที่ยังไม่สามารถตกลงกันได้แล้ว และให้มีการกำหนดเบี้ยปรับการชำระเงินล่าช้าระหว่าง กฟผ. กับการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ด้วย

2. ให้ กฟผ. มีส่วนร่วมในการเจรจาราคาก๊าซธรรมชาติที่ ปตท. รับซื้อจาก กฟผ. โดยให้มีผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และผู้แทนจากกรมทรัพยากรธรณีในคณะกรรมการเจรจาด้วย และในอนาคต หากจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการเจรจาอีก ให้เป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

3. แนวทางในการปรับปรุงสัญญาฯ สรุปได้ดังนี้

3.1 สัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติยึดหลัก Take-or-Pay (TOP) กล่าวคือ มีการกำหนดบทลงโทษในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญา

3.2 ให้มีการแยกบทบาทของ ปตท. ตามสัญญาซื้อขายก๊าซนี้ ให้ชัดเจนเป็นสองส่วน คือ บทบาทในฐานะของผู้ดำเนินกิจการขนส่งก๊าซ (Natural Gas Transporter) และบทบาทในฐานะผู้ดำเนินกิจการจัดหาและขายก๊าซ (Natural Gas Supplier)

3.3 สำหรับบทบาทของผู้ดำเนินกิจการขนส่งก๊าซนั้น ให้มีการคิดค่าบริการผ่านท่อก๊าซ โดยใช้หลักการของต้นทุนสำหรับการให้บริการ (Cost of Service) ในลักษณะของกิจการสาธารณูปโภค (Utility tariff) และให้มีหลักเกณฑ์การกำหนดค่าผ่านท่อที่โปร่งใส

3.4 สัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติควรกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ สัญญาประเภท Firm และสัญญาประเภท Interruptible โดยที่สัญญาประเภท Firm เป็นสัญญาที่มีการกำหนดปริมาณซื้อขายที่แน่นอน ส่วนสัญญาประเภท Interruptible สามารถเปลี่ยนแปลงปริมาณได้

4. ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นภายใต้คณะกรรมการนโยบายไฟฟ้า เพื่อทำหน้าที่ศึกษาต้นทุนในการให้บริการผ่านท่อก๊าซของ ปตท. และการจัดทำสัญญา โดยมีนายพรายพล คุ้มทรัพย์ เป็นประธาน และประกอบด้วยผู้แทนจาก กฟผ. ปตท. สพข. (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ) สศค.(สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) และให้ กฟผ. และปตท. ร่วมกันว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการดังกล่าว

5. ให้ใช้แนวทางในการปรับปรุงสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติระหว่าง ปตท. กับ กฟผ. เป็นแนวทางในการกำหนดราคาซื้อขายก๊าซธรรมชาติระหว่าง ปตท. กับผู้ใช้ก๊าซธรรมชาติรายอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะผู้ใช้ในภาคอุตสาหกรรมหลาย ๆ ราย มีความต้องการก๊าซประเภท Firm เช่นเดียวกับ กฟผ. เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเลียม

มติ 350914

8 กันยายน 2535

โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนอ่าวไผ่

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเสนอ เกี่ยวกับโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนอ่าวไผ่ ดังนี้

1. ให้ชะลอการดำเนินการโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนอ่าวไผ่ไว้ก่อน และให้จัดตั้งคณะทำงานชุดหนึ่ง โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นเจ้าของเรื่อง และประกอบด้วยผู้แทนจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม โดยคณะทำงานชุดนี้จะจัดจ้างบริษัทที่ปรึกษา เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการเลือกสถานที่ตั้งโรงไฟฟ้าอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ กฟผ. จะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมจะเป็นผู้ร่วมจัดทำขอบเขตการศึกษา (Terms of Reference) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมทางสิ่งแวดล้อม สังคม และการเมืองด้วย นอกเหนือจากการพิจารณาความเหมาะสมทางเศรษฐศาสตร์และการเงินเพียงอย่างเดียว ในการศึกษาให้ดำเนินการตามแนวทางดังนี้

1.1 ให้พิจารณาถึงสถานที่ที่ กฟผ. ได้ทำการศึกษาไว้แล้วด้วย เช่น ที่บางสะพาน สามร้อยยอด กุยบุรี ปรานบุรี อ่าวไผ่ แหลมตาล แหลมฉบัง และมาบตาพุด โดยเฉพาะการเปรียบเทียบระหว่างอ่าวไผ่กับมาบตาพุด

1.2 ศึกษาผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมในกรณีที่มีการผลิตเต็มรูปแบบของโครงการ หรือเมื่อมีกำลังการผลิตติดตั้ง 4200 เมกะวัตต์ รวมทั้งพิจารณาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีการขยายกำลังการผลิตของโรงกลั่นน้ำมันเดิมที่

1.3 พิจารณาถึงความเหมาะสมของการใช้เชื้อเพลิงระหว่างน้ำมันเตากับถ่านหิน รวมทั้งพิจารณาถึงผลกระทบต่อสถานะแวดล้อมจากการเลือกใช้เชื้อเพลิงดังกล่าวด้วย

1.4 ในการนำผลการศึกษา (ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาประมาณ 1 ปี) เสนอต่อรัฐบาลให้เสนอความเห็นของคณะกรรมการ กฟผ. ประกอบการพิจารณาด้วย

2. การเสนอเปลี่ยนแปลงประเภทเชื้อเพลิงที่ใช้ในโรงไฟฟ้าพลังความร้อนอ่าวไผ่จากถ่านหินเป็นน้ำมันเตานั้น ถือว่าเป็นการเปลี่ยนโครงการ กฟผ. จะต้องนำเรื่องเสนอ สศช. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี ใหม่ และจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ด้วย

3. มอบหมายให้คณะกรรมการนโยบายไฟฟ้ารับไปพิจารณาโดยด่วนว่า การชะลอโครงการ

โรงไฟฟ้าพลังความร้อนอ่าวไผ่จะต้องมีการปรับปรุงแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าอย่างไร เพื่อให้มีไฟฟ้าเพียงพอตอบสนองความต้องการใช้ในอนาคต

มติ 350915

8 กันยายน 2535

โครงการร่วมทุนของการปิโตรเลียม

คณะรัฐมนตรีอนุมัติโครงการร่วมทุนของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเสนอ ดังนี้

1. โครงการร่วมทุนในโครงการผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน

เห็นชอบในหลักการให้การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเข้าร่วมลงทุนในโครงการโรงผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน เพราะจะทำให้ ปตท. สามารถดำเนินธุรกิจน้ำมันได้อย่างครบวงจร และเป็นการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติรับไปพิจารณาในชั้นรายละเอียดของการจัดตั้งบริษัทร่วมทุน โดยคำนึงถึงประเด็นสำคัญดังนี้

1.1 การจัดตั้งบริษัทร่วมทุนนี้ หากเป็นไปได้ ให้พิจารณาเชิญชวนบริษัทน้ำมันที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจน้ำมันหล่อลื่นรายอื่นๆ เข้าร่วมลงทุนในโครงการนี้ด้วย เพื่อให้การตลาดของโครงการนี้มีความเหมาะสมมากขึ้น

1.2 การจัดตั้งบริษัทร่วมทุนตามโครงการนี้ ในหลักการไม่ควรพึ่งมาตรการปกป้องจากรัฐในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยบริษัทร่วมทุนควรจะดำเนินการเชิงธุรกิจด้วยตนเอง

2. โครงการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนเพื่อสร้างโรงผสมและจำหน่ายน้ำมันหล่อลื่น

ให้ ปตท. ร่วมลงทุนในโครงการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนเพื่อสร้างโรงผสมและจำหน่ายน้ำมันหล่อลื่น ทั้งนี้เห็นว่า บริษัทร่วมทุนที่จะจัดตั้งขึ้นไม่ควรมีสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น จึงให้ ปตท. ดำเนินการลดสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทร่วมทุนจากร้อยละ 70 ให้เหลือไม่เกินร้อยละ 49 ภายในระยะเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันจดทะเบียนตั้งบริษัทร่วมทุน

3. ในช่วงแรกที่บริษัทร่วมทุนเพื่อสร้างโรงผสมและจำหน่ายน้ำมันหล่อลื่นมีสภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ ให้ยกเว้นการใช้กฎ ระเบียบ ที่ใช้กับรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ

มติ 350916

8 กันยายน 2535

การรณรงค์จดทะเบียนรถจักรยานยนต์ที่มีล้อขนาดเล็ก

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างกฎกระทรวงฉบับที่... (พ.ศ....) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ซึ่งมีหลักการและสาระสำคัญว่า กำหนดให้รถจักรยานยนต์ที่มีความจุของกระบอกสูบของเครื่องยนต์ขนาดไม่เกินห้าสิบลูกบาศก์เซนติเมตร และมีวงล้อหน้าและวงล้อหลังขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกินสิบนิ้ว ในเขตกรุงเทพมหานครและในเขตจังหวัดอื่นทุกจังหวัด เว้นแต่รถที่มีอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีการนำรถจักรยานยนต์ที่มีล้อขนาดเล็กและมีขนาดความจุของกระบอกสูบของเครื่องยนต์ไม่เกินห้าสิบลูกบาศก์เซนติเมตรที่ไม่ได้จดทะเบียนมาใช้ขับขึ้นท้องถนนเป็นจำนวนมาก ซึ่งรถดังกล่าวเป็นรถที่มีความเร็วต่ำและมิได้มีวัตถุประสงค์ของการสร้างหรือประกอบขึ้นสำหรับการใช้งานในถนนสาธารณะ จึงก่อให้เกิดปัญหาการกีดขวางการจราจรและอุบัติเหตุในท้องถนนได้โดยง่าย ตลอดจนไม่ปลอดภัยต่อผู้ขับขี่รถดังกล่าว และประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนโดยทั่วไป ฉะนั้น เพื่อเป็นการป้องกันอุบัติเหตุและปัญหาการจราจรอันมีสาเหตุเนื่องจากการใช้รถดังกล่าวมิให้เพิ่มขึ้น ตลอดจนแก้ไขปัญหารถดังกล่าวที่มีอยู่แล้ว และยังมีได้จดทะเบียนให้ถูกต้อง จึงสมควรดัดแปลงระเบียบรถจักรยานยนต์ที่มีลักษณะดังกล่าวเสีย เว้นแต่รถที่มีอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ

สำหรับผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองรถจักรยานยนต์ลักษณะดังกล่าวอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ สามารถนำรถมาจดทะเบียนได้ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีกำหนดให้กระทรวงมหาดไทยรับไปดำเนินการสั่งการให้เจ้าพนักงานจราจรประจำจังหวัดพิจารณากำหนดพื้นที่การใช้รถจักรยานยนต์ที่มีล้อขนาดเล็ก ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึงสภาพการจราจรบนถนนที่เข้าร่วมกับยานพาหนะอื่น และความปลอดภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสารต่อไป และให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับไปกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการงดนำเข้าชิ้นส่วนอุปกรณ์และอะไหล่ใช้แล้วจากต่างประเทศของรถจักรยานยนต์ที่มีล้อขนาดเล็ก ตลอดจนห้ามผลิตหรือประกอบรถจักรยานยนต์ที่มีล้อขนาดเล็ก และให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำเข้าชิ้นส่วนอุปกรณ์และอะไหล่ใช้แล้วจากต่างประเทศของรถจักรยานยนต์ที่มีล้อขนาดเล็ก

มติ 350917

8 กันยายน 2535

การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการศึกษา

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแนวทางการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเสนอ ดังนี้

1. รูปแบบการให้ความช่วยเหลือแบ่งเป็น

1.1 การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้ได้รับความช่วยเหลือแบบให้เปล่า ดังนี้

(1) ระดับก่อนประถมศึกษา ให้เพิ่มความช่วยเหลือการดำเนินการพัฒนาเด็กประถมวัย ที่จัดโดยหน่วยงานของรัฐ องค์กรของชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐและที่จัดโดย องค์กรเอกชนที่มุ่งเพื่อการกุศล โดยให้เงินอุดหนุนแบบเหมาจ่ายเป็นรายหัวนักเรียน

(2) ระดับประถมศึกษา ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ แล้ว คือ จัดหาแบบเรียนให้นักเรียนทุกคน จัดหาเครื่องเขียนให้ร้อยละ 50 ของนักเรียนทั้งหมด และ จัดหาเครื่องแบบให้ร้อยละ 25 ของนักเรียนทั้งหมด

(3) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบเดียวกันกับที่นักเรียนระดับ ประถมศึกษาได้รับ

1.2 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความช่วยเหลือดังนี้

(1) ทุนการศึกษา จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนยากจน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ยากจนได้มีโอกาสเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากขึ้น

(2) กองทุนเงินยืมเพื่อการศึกษา จัดให้มีกองทุนหมุนเวียนสำหรับผู้ปกครองที่ยากจนได้ ยืมไปใช้จ่ายในการศึกษาของนักเรียน โดยไม่เสียดอกเบี้ย

(3) กองทุนเงินยืมสำหรับสถานศึกษา จัดให้มีกองทุนหมุนเวียนเพื่อให้สถานศึกษาได้ยืม ไปจัดทำโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนด้านอาชีพ โดยไม่เสียดอกเบี้ย

1.3 การศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้จัดตั้งเป็นกองทุนเงินยืมเพื่อการศึกษา สำหรับผู้เรียน ระดับปริญญาตรี กลุ่มที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมในสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัด รับยืม ไปใช้จ่ายในการศึกษาโดยไม่เสียดอกเบี้ย และให้ผ่อนชำระคืนภายในเวลาที่กำหนด หลังจากสำเร็จ การศึกษาแล้ว

2. ในการให้ความช่วยเหลือตามข้อเสนอดังกล่าว ให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน ที่ยากจนในสถานศึกษาทุกสังกัด ทั้งภาครัฐและเอกชน

3. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติรับผิดชอบดำเนินการ ให้มีการจัดตั้งกองทุนเงินยืมเพื่อการศึกษา

4. ประมาณการงบประมาณในการให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ในปีงบประมาณ 2536-2539 มีจำนวน 5,123 ล้านบาท แบ่งเป็นงบประมาณการให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่า จำนวน 3,470 ล้านบาท และงบประมาณให้ความช่วยเหลือแบบกองทุนเงินยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 1,653 ล้านบาท และให้ดำเนินการตามข้อสังเกต ดังนี้

1. รูปแบบการให้เงินยืมเพื่อการศึกษา โดยหลักการเห็นควรสนับสนุน แต่ในทางปฏิบัติ ปรากฏว่ามีปัญหาในการติดตามเงินคืน รวมทั้งปัญหาการจัดการ จึงควรมีการวางหลักเกณฑ์ที่รัดกุมในการคัดเลือกผู้มีสิทธิได้รับเงินนี้ เพื่อให้สถานศึกษาถือปฏิบัติ รวมทั้งจะต้องกำหนดวิธีการในการติดตามการชดใช้เงินคืนไว้อย่างชัดเจน

2. ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วยงานกลาง รับผิดชอบการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการศึกษาในด้านการบริหารและการจัดการ ทั้งในส่วนของการให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่า และการให้ยืมเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามประเมินผลตามข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มติ 350918

8 กันยายน 2535

การปรับปรุงภารกิจและโครงสร้างของกรมป่าไม้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอเรื่องการปรับปรุงภารกิจและโครงสร้างของกรมป่าไม้ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอว่า แนวนโยบายเกี่ยวกับป่าไม้แห่งชาติที่สำคัญในปัจจุบัน ได้แก่ การยกเลิกสัมปทานการทำป่าไม้บก ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2522 และแนวทางอื่น ๆ มีลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งปรากฏว่า ในระยะเวลา 2 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2532-2534 พื้นที่ป่าไม้ยังคงลดลง จนในปี 2534 พื้นที่ป่าไม้คงเหลือ 85.4 ล้านไร่ ลดลงจากปี 2532 เป็นจำนวน 4.2 ล้านไร่ ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าไม้จากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจาก 4,916 ล้านบาทในปี 2531 เป็น 16,074 ล้านบาทในปี 2534 ทิศทางของนโยบายและข้อเท็จจริงดังกล่าวทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงแนวทางขั้นพื้นฐานและการดำเนินการของรัฐในเรื่องป่าไม้ โดยจะต้องกำหนดกรอบของความคิดและการปฏิบัติของกรมป่าไม้ให้มีความชัดเจน และได้ผลในทางปฏิบัติอย่างถาวรมากขึ้นอย่างน้อย 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดภารกิจของกรมป่าไม้จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงกรอบแนวคิดและภารกิจของกรมป่าไม้ จากด้านลบเป็นด้านบวก โดยสมควรกำหนดภารกิจหลักของกรมป่าไม้ ดังนี้

1.1 ปกป้องและดูแลป่าไม้ธรรมชาติที่มีเหลืออยู่ประมาณ 85 ล้านไร่ ไม่ให้เกิดความสูญเสียหรือเสียหายเพิ่มขึ้นอย่างเด็ดขาด

1.2 พัฒนาคุณภาพของระบบนิเวศที่อยู่ในเขตพื้นที่ซึ่งกรมป่าไม้มีหน่วยงานดูแลอยู่ โดยอาศัยความเข้าใจและความสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่

1.3 รณรงค์และสร้างแนวร่วมในด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศ โดยการเข้าถึงประชาชนและองค์กรประชาชนอย่างกว้างขวาง

1.4 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ของประชาชนยากจนอย่างกว้างขวาง โดยอาศัยระบบวนเกษตรและการทำสวนป่า ทั้งที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 ที่ออกบังคับใช้แล้ว และที่อยู่นอกพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535

1.5 ร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชน และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านอาชีพของประชาชนและชุมชน ซึ่งมีผลคุกคามหรือล่อแหลมต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เช่น เปลี่ยนจากการลักลอบตัดไม้ ล่าสัตว์ มาเป็นการปลูกต้นไม้และเพาะเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

2. การปรับโครงสร้างส่วนราชการของกรมป่าไม้ สมควรให้มีการปรับโครงสร้างของกรมป่าไม้ให้สอดคล้องกับภารกิจในข้อ 1 ประกอบด้วย 5 สำนัก ได้แก่ สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สำนักส่งเสริมอาชีพและบทบาทชุมชน สำนักสารนิเทศ สำนักป้องกันและปราบปราม และสำนักวิชาการด้านป่าไม้ กองที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนและบริหาร 7 กอง ได้แก่ กองการเจ้าหน้าที่ กองคลัง กองแผนงาน กองนิติการ กองการศึกษา กองการอนุญาต และสำนักงานป่าไม้เขต 21 เขต โดยสมควรให้กรมป่าไม้มีแนวทางที่ชัดเจนในทางปฏิบัติเพื่อกระจายอำนาจไปสู่ระดับจังหวัดและอำเภออย่างมีประสิทธิภาพด้วย พร้อมทั้งเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.... มาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

3. แนวทางและแผนงานของกรมป่าไม้ สมควรพิจารณาเฉพาะประเด็นเร่งด่วน ดังนี้

3.1 การอนุรักษ์ระบบนิเวศ เห็นสมควรให้ใช้โครงการจัดการเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (คอธ.) เป็นหลักในการดำเนินงาน และให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องไปตามแผนปฏิบัติการ 5 ปี ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะเป็นผู้กำหนด และเห็นควรอนุมัติให้ใช้คำจำกัดความของภาวะล่อแหลมหรือคุกคามต่อระบบนิเวศเป็นเกณฑ์ในการจัดลำดับความสำคัญในการเคลื่อนย้ายประชาชนและอนุมัติแนวทางการดำเนินงานของโครงการนี้

3.2 การปลูกต้นไม้ในเขตป่าสงวนเสื่อมโทรมที่มีผู้ครอบครองอยู่แล้ว เห็นควรทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 จาก "การอนุมัติให้เข้าทำประโยชน์พื้นที่ป่าไม้เพื่อการปลูกสร้างสวนป่าภาคเอกชน จะระงับไว้ชั่วคราว และคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติมีมติให้แต่งตั้งคณะทำงานชุดหนึ่ง เพื่อศึกษาพิจารณามาตรการควบคุมเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่สอดคล้องตามแนวนโยบายการส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าภาคเอกชนต่อไป" เป็น "การอนุมัติให้เข้าทำประโยชน์พื้นที่ป่าไม้เพื่อการปลูกสร้างสวนป่าภาคเอกชน ให้ระงับการพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีที่เข้าเงื่อนไขครบทั้ง 5 ประการ" ดังนี้

- (1) เป็นการสร้างสวนป่าตามประเภทไม้ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535
- (2) เป็นการดำเนินการโดยผู้เข้าครอบครองอยู่เดิมมาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยมีหลักฐานยืนยันที่พิสูจน์ได้
- (3) เป็นการเปลี่ยนกิจกรรมการเกษตรจากข้าวหรือพืชไร่ มาเป็นวนเกษตรหรือสวนป่า
- (4) การดำเนินการวนเกษตรหรือสวนป่า ตามข้อ (3) จะต้องมีความหลักฐานที่ตรวจสอบได้ว่า ได้เริ่มดำเนินการในพื้นที่ที่จะขออนุญาตแล้วอย่างชัดเจน
- (5) ให้ขอเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าได้ครอบครั้วละไม่เกิน 50 ไร่

เมื่ออนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ให้จดทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 โดยมีชักช้า ซึ่งเงื่อนไขทั้งหมดนี้เพื่อป้องกันมิให้นายทุนเข้าไปซื้อหรือสวมสิทธิ์ของเกษตรกรรายย่อย อันจะทำให้เกษตรกรรายย่อยขาดที่ทำกิน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มปัญหาที่ดินทำกิน และเพิ่มแรงกดดันให้มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

3.3 สำหรับการปลูกไม้นอกประเภท เช่น ยูคาลิปตัส และสะเดาเทียม หรือไม้ชนิดอื่นๆ ที่ในปัจจุบันต้องเสียค่าภาคหลวง เห็นควรอนุมัติในหลักการ ให้กรมป่าไม้พิจารณายกเลิกการเก็บค่าภาคหลวงต่อไป

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

1. อนุมัติการกำหนดภารกิจหลักของกรมป่าไม้ และมอบหมายให้สำนักงบประมาณและสำนักงาน ก.พ. จัดสรรงบประมาณอัตรากำลังให้เพียงพอต่อภารกิจที่จะต้องดำเนินการ
2. อนุมัติการปรับโครงสร้างส่วนราชการของกรมป่าไม้ และมอบหมายให้สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการร่างพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมป่าไม้ ให้เป็นไปตามภารกิจและโครงสร้างของกรมป่าไม้
3. อนุมัติให้โครงการ คอธ. เป็นโครงการต่อเนื่อง 5 ปี พร้อมทั้งมอบหมายสำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณให้ตามความเหมาะสมกับเป้าหมายของโครงการและอนุมัติแนวทางของโครงการ

คอธ. พร้อมทั้งให้ส่วนราชการทุกหน่วยที่มีพื้นที่ปฏิบัติงานอยู่ในเขตอนุรักษ์ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ ให้เป็นแนวทางการดำเนินงานเขตความรับผิดชอบของหน่วยงานดังกล่าว

4. ให้กรมป่าไม้รับไปดำเนินการวางระเบียบสำหรับการปลูกต้นไม้ในเขตป่าสงวนที่เสื่อมโทรมตามแนวทางที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

5. มอบหมายให้กระทรวงการคลัง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณากำหนดแนวทางการจัดหาเงินทุนระยะยาว และการกระจายทุนให้แก่เกษตรกรให้เพียงพอต่อการลงทุนในการประกอบอาชีพปลูกสร้างสวนป่าของเกษตรกรรายย่อย ซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินทุนระยะยาวจำนวนมาก

6. การยกเว้นการเก็บค่าภาคหลวงสำหรับการปลูกไม้นอกประเภท ให้กรมป่าไม้ดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยไม่ชักช้า

มติ 350919

10 กันยายน 2535

มาตรฐานไอเสียของยานพาหนะใหม่

คณะรัฐมนตรีรับทราบการกำหนดมาตรฐานไอเสียของยานพาหนะใหม่ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเสนอ โดยมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมรับไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และให้คณะกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรม ซึ่งมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมและปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม เป็นประธานร่วมกัน รับไปพิจารณาดำเนินการให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลบังคับใช้เร็วขึ้นกว่ากำหนด ในกรณีที่คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่สามารถดำเนินการประกาศมาตรฐานดังกล่าวได้ภายในสิ้นปี 2535 ให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ดังนี้

1. รถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์เบนซินให้เปลี่ยนจากมาตรฐานไอเสีย ECE 83 Approval B เป็น ECE 91/441/EEC หรือมาตรฐานอื่นที่มีระดับใกล้เคียงกัน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 (ในกลุ่ม EC มาตรฐานนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536)

2. รถยนต์ดีเซลขนาดเล็ก (Light Duty Diesel Vehicle) ให้ใช้มาตรฐาน ECE 91/441/EEC หรือมาตรฐานอื่นที่มีระดับใกล้เคียงกันตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538

3. รถยนต์ดีเซลขนาดใหญ่ (Heavy Duty Diesel Vehicle) ซึ่งในขณะนี้ยังไม่มีมาตรฐานไอเสีย ให้ใช้มาตรฐานไอเสีย ดังนี้

3.1 ใช้ ECE 91/542(A)/EEC หรือมาตรฐานอื่นที่มีระดับใกล้เคียงกันตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2539 (ใน EC มาตรฐานนี้ใช้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2536)

3.2 ใช้ ECE 91/542(B)/EEC หรือมาตรฐานอื่นที่มีระดับใกล้เคียงกันตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2543 (ใน EC มาตรฐานนี้ใช้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2539)

รถยนต์ดีเซลที่มีมาตรฐานไอเสีย ECE 91/542(B)/EEC ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในปี 2543 จำเป็น ต้องใช้น้ำมันดีเซลที่มีกำมะถัน 0.05% ซึ่งสอดคล้องกับการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงที่ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว ซึ่งกำหนดให้มีการลดปริมาณกำมะถันในน้ำมันดีเซลเหลือ 0.05% ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2543

4. รถจักรยานยนต์ให้ใช้มาตรฐานไอเสียใกล้เคียงกับมาตรฐานปัจจุบันของไต้หวันตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2537 เป็นต้นไป และมาตรฐานที่ใกล้เคียงกับมาตรฐานของ EC ที่จะมีผลบังคับใช้ในปี 2537 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2540 เป็นต้นไป

5. รถสามล้อเครื่อง ให้มีการพิจารณากำหนดมาตรฐานไอเสียด้วย

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังเห็นชอบในหลักการให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) รับ ไปดำเนินการกำหนดเป็นเงื่อนไขในการจัดซื้อว่า รถประจำทางจะต้องมีมาตรฐานไอเสียในระดับ เท่ากันหรือใกล้เคียงกับมาตรฐาน EC ที่มีผลบังคับใช้ในขณะนี้ และพิจารณากำหนดให้ใช้เกียร์ อัตโนมัตินด้วย .

มติ 350920

10 กันยายน 2535

การพิจารณาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการเก็บค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำช่วยเหลือเกษตรกรผู้ใช้น้ำ พ.ศ....

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเก็บค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ ช่วยเหลือเกษตรกรผู้ใช้น้ำ พ.ศ.... ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ มีสาระสำคัญดังนี้

1. ส่วนราชการใดมีโครงการที่จะสูบน้ำเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ให้สนับสนุนให้ผู้ใช้น้ำรวมตัว กันเป็นสถาบันเกษตรกร และให้จัดตั้งสถาบันเกษตรกรให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มสูบน้ำตามโครงการ เพื่อให้ สถาบันเกษตรกรดังกล่าวรับผิดชอบจัดเก็บค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำจากผู้ใช้น้ำ

2. ในรอบการเพาะปลูกใด หากพื้นที่รับน้ำจากการสูบน้ำถาวรประสบภัยธรรมชาติ เป็นเหตุให้ผลผลิตตกต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของผลผลิตเฉลี่ยปกติ ให้ส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้สูบน้ำช่วยเหลือเกษตรกรรอกค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำทั้งหมดในรอบการเพาะปลูกนั้น ตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการนั้นกำหนด โดยได้รับอนุมัติในเรื่องพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจากผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งพื้นที่ประสบภัยธรรมชาตินั้นตั้งอยู่ และขออนุมัติค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากคณะรัฐมนตรีเป็นคราว ๆ ไป

3. ในระยะเริ่มโครงการ ส่วนราชการเจ้าของโครงการจะพิจารณาเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำจากสถาบันเกษตรกรผู้ใช้น้ำในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายจริงก็ได้ แต่จะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของค่าใช้จ่ายจริง หากผู้ใช้น้ำอยู่ในฐานะที่จะเสียค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำได้เกินกว่าอัตราดังกล่าว ให้เพิ่มอัตราส่วนการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำจากสถาบันเกษตรกรผู้ใช้น้ำให้สูงขึ้นตามลำดับจนเต็มจำนวนค่าใช้จ่ายจริง

4. โครงการใดมีความจำเป็นที่จะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำจากสถาบันเกษตรกรผู้ใช้น้ำต่ำกว่าอัตราร้อยละห้าสิบของค่าใช้จ่ายจริง ให้เสนอขออนุมัติคณะรัฐมนตรี

สำหรับในร่างระเบียบฯ ข้อ 9 ซึ่งกำหนดให้การเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำเคลื่อนที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบกรมชลประทาน ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้อีก เนื่องจากในการสูบน้ำเคลื่อนที่ซึ่งอยู่ในเขตรับผิดชอบของกรมชลประทานตามระเบียบว่าด้วยการใช้เครื่องสูบน้ำเคลื่อนที่เพื่อช่วยเหลือในการเพาะปลูกและการอื่น พ.ศ. 2520 อยู่แล้ว

มติ 350921

10 กันยายน 2535

การจัดตั้งสำนักงานแรงงานในประเทศมาเลเซียและประเทศญี่ปุ่น

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการให้จัดตั้งสำนักงานแรงงานในประเทศมาเลเซียและประเทศญี่ปุ่นตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ โดยให้สำนักงานที่จัดตั้งใหม่มีกรอบอัตรากำลังดังนี้

1. สำนักงานแรงงานในประเทศมาเลเซีย มีกรอบอัตรากำลังข้าราชการรวม 2 อัตรา ประกอบด้วย ระดับ 7 = 1 อัตรา ระดับ 6 = 1 อัตรา

2. สำนักงานแรงงานในประเทศญี่ปุ่น มีกรอบอัตรากำลังข้าราชการ รวม 3 อัตรา ประกอบด้วย ระดับ 8 = 1 อัตรา ระดับ 6 = 1 อัตรา ระดับ 5 = 1 อัตรา

3. ให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณากำหนดกรอบอัตรากำลังของสำนักงานแรงงานที่จัดตั้งใหม่จำนวน 5 อัตรา ตามข้อ 1 และ ข้อ 2

4. ให้สำนักงานประมาณพิจารณาสนับสนุนเงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ดังนี้

4.1 งบกลางปี 2535 จำนวน 3,217,700 บาท และปี 2536 จำนวน 5,737,900 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานแรงงานในประเทศมาเลเซีย

4.2 งบกลางปี 2536 จำนวน 5,032,800 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ (เงินเดือนและ พชต.) ของสำนักงานแรงงานในประเทศญี่ปุ่น

ปัจจุบันยังมีแรงงานไทยลักลอบเข้าไปทำงานในประเทศมาเลเซีย คนงานเหล่านี้มักจะไปถูกหลอกลวง และประสบปัญหาเดือดร้อนในประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีมาตรการควบคุมแรงงานต่างชาติเข้มงวด ส่วนในประเทศญี่ปุ่นนั้น ก็มีแรงงานไทยเข้าไปทำงานกว่า 10,000 คน ส่งเงินกลับประเทศโดยผ่านระบบธนาคารเมื่อปี 2533 จำนวน 1,598 ล้านบาท คนงานเหล่านั้นต้องประสบปัญหาในการทำงานและถูกจับกุม ถูกเนรเทศกลับประเทศในแต่ละปี ประมาณ 2,000 คน สมควรจะมีสำนักงานแรงงานเพื่อดูแลดังกล่าว

มติ 350922

10 กันยายน 2535

ร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย

คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบการปรับปรุงร่างกฎกระทรวง ฉบับที่... (พ.ศ...) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ เพื่อเป็นการบรรเทาภาระผู้เสียภาษี และให้การกำหนดอัตราภาษีป้ายที่จะให้จัดเก็บจริงต่อไปเป็นไปด้วยความเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อภาคเอกชนและระบบเศรษฐกิจโดยรวม ในอัตราดังต่อไปนี้

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนเป็น 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร (เท่าเดิม)
2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่นเป็น 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร (จากอัตราเดิม 30 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร)
3. ป้ายที่ไม่มีอักษรไทยเป็น 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร (จากอัตราเดิม 60 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร)
4. ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศเป็น 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร (จากอัตราเดิม 60 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร)
5. อัตราป้ายขั้นต่ำ 200 บาท ต่อป้าย (จากเดิม 60 บาทต่อป้าย)

มติ 350923

10 กันยายน 2535

ขออนุมัติวงเงินช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยเพิ่มเติม

คณะรัฐมนตรีอนุมัติวงเงินช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยเพิ่มเติม จำนวน 100 ล้านบาท ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2535 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน โดยมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่เกิดขึ้นแล้ว และที่จะเกิดขึ้นภายหลัง รวมทั้งสาธารณภัยอื่น ๆ

คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ ได้ให้การช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยเนื่องจากภาวะฝนแล้งไปแล้วทั้งสิ้น 57 จังหวัด 6 หน่วยงาน รวม 1,513 โครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น 479,254,600 บาท

กรมอุตุนิยมวิทยาได้คาดการณ์ลักษณะอากาศในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม 2535 ว่าจะมีฝนตกชุกมาก และพายุหมุนเขตร้อนมีโอกาสเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยประมาณ 1-2 ลูก ระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม

ทั้งนี้จังหวัดต่างๆได้รายงานความเสียหายเนื่องจากประสบอุทกภัยในช่วงเดือนสิงหาคมเป็นต้นมา รวม 43 จังหวัด 177 อำเภอ ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 120,108 ครอบครัว 551,848 คน สิ่งสาธารณประโยชน์ชำรุดเสียหาย จำแนกเป็นถนน 2,007 สาย สะพาน 187 แห่ง เหมือง ฝาย ทำนบ 253 แห่ง สถานที่ราชการ 4 แห่ง โรงเรียน 2 แห่ง วัด 12 แห่ง บ่อปลา 28 บ่อ พื้นที่การเกษตรเสียหาย 120,896 ไร่ รวมค่าเสียหายทั้งสิ้น 153,881,779 บาท จังหวัดที่ประสบความเสียหายมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดน่าน อุตรดิตถ์ มุกดาหาร เพชรบูรณ์ สตูล ตราด ร้อยเอ็ด และจังหวัดขอนแก่น

มติ 350924

10 กันยายน 2535

บริษัทไทยออยล์ จำกัด ขอซื้อโรงกลั่นน้ำมันที่ขยายครั้งที่ 1 (TOC I และ TOC II)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการขายโรงกลั่นน้ำมันที่ขยายครั้งที่ 1 (TOC I และ TOC II) ซึ่งเป็นสิ่งหาริมทรัพย์ประเภทเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ ฯลฯ ให้แก่บริษัทไทยออยล์ จำกัด ในราคา 348.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2535 ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2535 ได้กำหนดให้ขายโรงกลั่นน้ำมันที่ขยายครั้งที่ 1 (TOC I และ TOC II) ในราคาไม่น้อยกว่าค่าปัจจุบัน (Present Value) ของ

ผลประโยชน์ที่รัฐจะได้รับจากค่าเช่าโรงกลั่นน้ำมันจนถึงวันสิ้นสุดสัญญาแล้วตามที่ระบุไว้ในสัญญาเช่าฯ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการคลังได้ร่วมกันพิจารณาแล้ว ได้ค่าปัจจุบันของโรงกลั่นน้ำมันฯ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เท่ากับ 348.64 ล้านดอลลาร์อเมริกัน

มติ 350925

10 กันยายน 2535

การดำเนินการแก้ไขปัญหาวาเซาในพื้นที่โครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์

เขตแม่ลัน-ผาแดง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนงานและโครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ เขตแม่ลัน-ผาแดง ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ โดยสนับสนุนงบประมาณปี 2536 ในวงเงิน 2.80 ล้านบาท สำหรับโครงการพิเศษในการแก้ปัญหาวาเซาในเขตพื้นที่ดังกล่าว

โครงการนี้จะดำเนินการบริเวณเขตติดต่อจังหวัดเชียงราย พะเยา และลำปาง โดยไม่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีการกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพในการอยู่ร่วมระหว่างคนกับป่า ป้องกันการบุกรุกทำลายทั้งจากชาวเขาและคนในพื้นที่ราบ ซึ่งโครงการนี้โยกย้ายชาวเขาที่สมัครใจอพยพ จำนวน 107 ครอบครัว เข้าไปอยู่ในพื้นที่รองรับและจัดรวมกลุ่มบ้านใหม่ โดยให้ชาวเขาจำนวน 4 กลุ่มบ้าน 118 ครอบครัวคงอยู่พื้นที่เดิม และย้ายกลุ่มบ้านอื่นอีก 47 ครอบครัวมารวมกัน

มติ 350926

10 กันยายน 2535

แนวทางแก้ไขปัญหาวาเซาและการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค จังหวัดภูเก็ต

คณะรัฐมนตรีอนุมัติแนวทางแก้ไขปัญหาวาเซาและการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค จังหวัดภูเก็ตเพิ่มเติม ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาวาเซาและการขาดแคลนน้ำของจังหวัดภูเก็ตเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนี้

1. อนุมัติงบประมาณเงินอุดหนุน 45 ล้านบาท ให้เทศบาลภูเก็ตดำเนินการปรับปรุงและเปลี่ยนท่อจ่ายน้ำในเขตเทศบาล ซึ่งมีสภาพเก่าใช้งานมากกว่า 30 ปี ทำให้มีการรั่วไหลสูงมาก และไม่สามารถเพิ่มแรงดันได้ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาออกแบบของสำนักพัฒนาเมือง และกรมโยธาธิการ

2. เห็นชอบในหลักการให้จังหวัดภูเก็ตปรับปรุงการประปาในเขตสุขาภิบาลตามโครงการต่อท่อส่งน้ำจากชุมชนเมืองบางมะรอน โดยขยายท่อประปาสุขาภิบาลเทพกษัตริ์ และเพิ่มเติมซ่อมแซม

ท่อที่ชำรุด หมู่ 1 ตำบลเทพกษัตรี อำเภอถลาง งบ 3,478,950 บาท และขยายต่อท่อประปาชุมชนเมือง บางมะรวนถึงสุขาภิบาลเชิงทะเล งบ 5,200,000 บาท ทั้งนี้ให้ใช้งบประมาณสุขาภิบาลบางส่วน โดยส่วนที่เหลือให้ใช้งบสนับสนุนส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น

3. ให้กระทรวงมหาดไทยเสนอขอปรับยอดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2536 ไปยังสำนักงบประมาณ หากไม่สามารถปรับยอดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเสนอขอแปรญัตติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2536 เพิ่มเติม

การประปาส่วนภูมิภาคได้จัดทำแผนหลักในการปรับปรุงขยายการประปาที่เกิดขึ้นโดยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่น(JICA)ตามแผนงานต้องจัดหาแหล่งน้ำดิบใหม่โดยการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำเพิ่ม 7 แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ อ่างเก็บน้ำบ้านท้อสูง อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ อ่างเก็บน้ำเจ็ดตรา อ่างเก็บน้ำคลองยนต์ อ่างเก็บน้ำปากบาง จังหวัดภูเก็ต และอ่างเก็บน้ำห้อยยง จังหวัดพังงา ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้การประปาส่วนภูมิภาคหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำดังกล่าวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดใกล้เคียง โดยการให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของจังหวัดภูเก็ตเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นกระทรวงมหาดไทย จึงได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ อุปโภคบริโภคจังหวัดภูเก็ตต่อคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

มติ 350927

10 กันยายน 2535

การจัดทำความตกลงทางการค้าไทย-สหรัฐเม็กซิโก

คณะรัฐมนตรีอนุมัติการจัดทำความตกลงทางการค้าไทย-สหรัฐเม็กซิโก ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ดังนี้

1. ให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐเม็กซิโก

2. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ลงนามความตกลงฯ ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยตามร่างที่ได้ลงนามยอไว้กับสหรัฐเม็กซิโกเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2535

ร่างความตกลงซึ่งได้ลงนามเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2535 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาควิชาผู้ทำสัญญาจะดำเนินการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้า ภาษีศุลกากร ภาษี

และค่าภาระอื่นๆ รวมทั้งพิธีการศุลกากรที่เกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสินค้า การแลกเปลี่ยน
ข้อสนเทศทางการค้าในเรื่องมาตรฐานเกี่ยวกับการพาณิชย์ การสุขาภิบาล และอื่น ๆ

2. ภาคิผู้ทำสัญญาจะจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในระดับรัฐมนตรี โดยจะกำหนดระเบียบข้อ
บังคับในการดำเนินงานของตน และอาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดูแลเรื่องเฉพาะ
ต่าง ๆ ที่เสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

3. ความตกลงฯ จะมีผลใช้บังคับเป็นระยะเวลา 3 ปี และจะมีผลใช้บังคับต่อไปอีกโดยไม่มี
กำหนด จนกว่าเมื่อพ้น 2 ปีไปแล้ว ภาคิผู้ทำสัญญาจะบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังภาคิผู้ทำ
สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งล่วงหน้าเป็นเวลา 6 เดือน

มติ 350928

10 กันยายน 2535

การปรับปรุงโครงสร้างอัตราค่าน้ำของการประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.)

คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ การปรับโครงสร้างอัตราค่าน้ำ
ใหม่ของการประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ใช้น้ำประเภทที่อยู่อาศัยที่ใช้น้ำอยู่ใน
ช่วง 0-30 ลูกบาศก์เมตร/เดือน ซึ่งมีอยู่ประมาณร้อยละ 69.34 ของผู้ใช้น้ำทั้งหมด เนื่องจากเป็นอัตรา
เดียวกับอัตราค่าน้ำที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

โครงสร้างอัตราค่าน้ำใหม่ แยกประเภทผู้ใช้น้ำเป็น 3 ประเภท และเป็น 2 โครงสร้าง โดยให้
มีผลตั้งแต่ค่าน้ำประจำเดือนตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ดังนี้

ผู้ใช้น้ำแยกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) ประเภทที่อยู่อาศัย
- 2) ประเภทราชการ รัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ
- 3) ประเภทธุรกิจและอุตสาหกรรม

และแยกเป็น 2 โครงสร้างดังนี้

1. พื้นที่ที่พัฒนาแล้ว หรือเมืองขนาดใหญ่ ที่มีปริมาณน้ำจำหน่ายตั้งแต่ 2.5 ล้านลูกบาศก์
เมตร/ปีขึ้นไป โดยจะใช้โครงสร้างอัตราค่าน้ำ ซึ่งจะมีค่าน้ำเฉลี่ย 9.51 บาท/ลูกบาศก์เมตร

2. พื้นที่ที่เหลือ จะใช้โครงสร้างอัตราค่าน้ำ ซึ่งจะมีค่าน้ำเฉลี่ย 8.98 บาท/ลูกบาศก์เมตร

การปรับปรุงโครงสร้างดังกล่าว เนื่องจากอัตราค่าน้ำของการประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ที่ใช้
อยู่ในปัจจุบัน ได้ประกาศใช้เมื่อ 1 ตุลาคม 2530 เป็นลักษณะ Progressive Rate เป็นโครงสร้างอัตรา
ค่าน้ำอย่างเดียวกัน ใช้กับผู้ใช้น้ำทุกประเภท โดยไม่ได้แยกประเภทของผู้ใช้น้ำ ต่อมารัฐบาลได้ประกาศใช้

พระราชบัญญัติภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535 และให้รัฐวิสาหกิจเป็นผู้รับภาระภาษีมูลค่าเพิ่มแทนผู้ให้บริการ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2535 และ กปภ. ได้จัดทำแผนวิสาหกิจ (2535-2539) ระยะ 5 ปี ซึ่งจะใช้งบลงทุนทั้งสิ้น 31,826 ล้านบาท

มติ 350929

10 กันยายน 2535

การขอรับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเสนอ โดยให้ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน เพื่อให้ได้รับสิทธิและประโยชน์เท่ากับโรงกลั่นน้ำมันที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และหากมีผลพลอยได้ที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงและมีการจำหน่ายให้แก่ผู้ใช้โดยตรงในประเทศ จะต้องจ่ายผลตอบแทนพิเศษแก่รัฐในอัตราร้อยละ 2 ของรายได้ส่วนนี้ โดยให้กระทรวงอุตสาหกรรมไปดำเนินการ จนกว่าจะมีการยกเลิกการเรียกเก็บผลตอบแทนดังกล่าว

ทั้งนี้เนื่องจากโรงกลั่นน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน 2 ราย คือ บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีคัลไทย จำกัด และนายเกษม จาติกวณิช(ร่วมทุนระหว่างไทยออยล์ ปตท. และบริษัทน้ำมันต่างชาติ)ได้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนในการผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน จำนวน 1,059,333,000 ลิตร/ปี และ 300,000,000 ลิตร/ปีตามลำดับ และโดยที่ความต้องการน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐานในประเทศได้ขยายตัวมากขึ้น ถึงขนาดที่ควรผลิตขึ้นเองในประเทศ และแนวโน้มความต้องการยังมีอยู่สูง แม้จะให้การส่งเสริมทั้งสองราย ซึ่งจะมีกำลังการผลิตรวมกันประมาณ 564 ล้านลิตรต่อปี ก็เพียงพอที่จะรองรับความต้องการได้ถึงปี 2539 เท่านั้น คณะรัฐมนตรีจึงให้การส่งเสริมทั้งสองราย และเปิดให้มีการผลิตได้โดยเสรีในแนวทางเดียวกับโรงกลั่นน้ำมัน

มติ 350930

10 กันยายน 2535

โครงการแก้ไขปัญหาราคาข้าวนาปรัง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบโครงการแก้ไขปัญหาราคาข้าวนาปรังตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังนี้

1. มาตรการระยะสั้น เป็นการดำเนินการในปี 2535 คือ โครงการแทรกแซงราคา โดยกระตุ้นให้มีการลดความชื้น เป็นโครงการในความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว

2. **มาตรการระยะปานกลาง** เริ่มดำเนินการในปี 2536 ได้แก่ โครงการส่งเสริมการปลูกพืชฤดูแล้ง เป็นโครงการที่ดำเนินงานเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดเป้าหมายการปลูกข้าวนาปรังให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำต้นทุนที่มีอยู่ สำหรับพื้นที่นาปรังที่ไม่ได้รับการจัดสรรให้ปลูกข้าวนาปรัง ก็สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้ปลูกพืชไร่อายุสั้นที่ใช้น้ำน้อยแทน

3. **มาตรการระยะยาว** เป็นการดำเนินการจากปี 2536 เป็นต้นไป ได้แก่ โครงการให้การสนับสนุนภาคเอกชนให้มีเครื่องลดความชื้น โครงการลดความชื้นข้าวเปลือกผ่านสถาบันเกษตรกร (2536-2540) โครงการสร้างยุ้งฉางเก็บข้าวเปลือก (2536-2540) โครงการปรับระบบการเกษตรในเขตชลประทาน (2536-2540)

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติงบประมาณการดำเนินการ 4 ปี เป็นเงิน 297,091,200 บาท

แผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาราคาข้าวนาปรังเป็นการดำเนินงานเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ในอันที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกร จากการขายข้าวนาปรังได้ในราคาต่ำลดภาระของรัฐบาลที่ต้องเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือในการยกระดับราคาข้าวนาปรังอยู่เป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ยังช่วยแก้ปัญหามภาวะการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคของประชาชนในลุ่มเจ้าพระยา ซึ่งเป็นปัญหารุนแรงที่รัฐบาลกำลังหาทางแก้ไขอยู่ในขณะนี้

การปรับปรุงคุณภาพข้าวนาปรังตามโครงการลดความชื้นข้าวเปลือกผ่านสถาบันเกษตรกร จะส่งผลกระทบต่อเกษตรกรจำนวน 51,520 ครัวเรือน ซึ่งมีพื้นที่ทำนาถึง 1,288,000 ไร่ คิดเป็นผลผลิตประมาณ 515,200 ตัน สามารถผลิตข้าวนาปรังได้ในคุณภาพที่ดีขึ้น ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายข้าวเปลือกคุณภาพดีในราคาตันละ 150-200 บาท ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นครอบครัวละ 1,500-2,000 บาท เมื่อรวมรายได้ทั้งโครงการจะมีรายได้เพิ่มขึ้นปีละ 77-103 ล้านบาท ระยะเวลาอายุการใช้งานของเครื่องอบไม่น้อยกว่า 10 ปี คิดเป็นรายได้เพิ่มตลอดอายุโครงการ 770-1,030 ล้านบาท

มติ 350931

10 กันยายน 2535

การปราบปรามการลักลอบนำเข้ากระเทียมและหอมหัวใหญ่จากต่างประเทศ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแนวทางการปราบปรามการลักลอบนำเข้ากระเทียมและหอมหัวใหญ่จากต่างประเทศตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ซึ่งกระทรวงการคลัง และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นชอบด้วยแล้ว สรุปได้ดังนี้

1. ในการปราบปรามการลักลอบนำเข้ากระเทียมและหอมหัวใหญ่ ให้มีการจ่ายเงินสินบนและรางวัลแก่ผู้นำจับและผู้จับกุมเพื่อให้การปราบปรามมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยปฏิบัติตามระเบียบกรม

ศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. 2517

2. การดำเนินการกับของกลาง(สินค้าที่ยึดได้)ให้กรมศุลกากรนำมาจำหน่ายให้แก่องค์การคลังสินค้า เพื่อจัดจำหน่ายให้กับส่วนราชการและองค์กรสาธารณประโยชน์ต่างๆ เพื่อป้องกันมิให้กระเทียมและหอมหัวใหญ่ลักลอบกลับเข้ามาจำหน่ายในท้องตลาดได้อีก อันจะเป็นมาตรการที่จะป้องกันมิให้ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรที่จะเก็บเกี่ยวผลผลิตในฤดูกาลต่อไป ทั้งนี้ให้สามารถจำหน่ายของกลางได้ทันที เพื่อมิให้เป็นภาระในการเก็บรักษาและเกิดการสูญเสียน้ำหนักระหว่างการรอคดีแล้วเสร็จ

เดิมสินค้ากระเทียมและหอมหัวใหญ่ที่ลักลอบนำเข้าที่ยึดได้จากผู้กระทำผิดจะถูกทำลายทิ้ง วิธีนี้ไม่สามารถปราบปรามการลักลอบนำเข้าได้อย่างจริงจัง เนื่องจากไม่มีเงินสินบนและรางวัลในการจับกุมผู้กระทำผิด

มติ 350932

10 กันยายน 2535

ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่... (พ.ศ....) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวง ฉบับที่... (พ.ศ....) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 (รวม 4 ฉบับ) ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

กฎกระทรวงฯ ทั้ง 4 ฉบับ เป็นการควบคุมความปลอดภัยในการขนส่งวัตถุอันตรายให้เพียงพอ มีสาระสำคัญดังนี้

1. กำหนดแบบใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับรถที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตราย
2. กำหนดความรู้ในการขับรถ ความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและมารยาทในการขับรถตามความเหมาะสมกับชนิดหรือประเภทและลักษณะของรถที่ใช้ทำการขนส่ง ซึ่งผู้ขับรถต้องใช้ความระมัดระวังอย่างรอบคอบเป็นกรณีพิเศษ นอกเหนือจากความรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถจำนวนหลายรายได้ขับรถที่ใช้ในการขนส่งวัตถุอันตราย ซึ่งหากผู้ขับรถนั้นไม่มีความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและมารยาทในการขับรถที่ใช้ในการขนส่งวัตถุอันตรายนั้นดีเพียงพอแล้ว หากเกิดอุบัติเหตุ ย่อมจะไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทันทั้งนี้

3. กำหนดอายุของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตราย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ขับรถแต่ละชนิดมีวิยวุฒิในการรู้สำนึกต่อการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบ

4. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก และผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลด้วยรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ เฉพาะรถที่ใช้ในการขนส่งวัตถุอันตราย ต้องวางหลักทรัพย์เพื่อประกันความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลภายนอก เนื่องจากการขนส่งของตน และกำหนดจำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์ กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายเบื้องต้นที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย จะต้องชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาทในกรณีผู้เสียหายถึงแก่ความตาย กำหนดวงเงินในการเอาประกันภัยเพื่อความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายของบุคคลภายนอกเนื่องจากการขนส่งของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่ง

มติ 350933

10 กันยายน 2535

บริษัท ไทยออยล์ จำกัด ขอซื้อโรงกลั่นน้ำมันกลับคืนและขยายเวลาการเช่าที่ดิน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการกำหนดค่าธรรมเนียมอัตราค่าเช่า และเงื่อนไขการเช่าใหม่ ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2535 ให้บริษัท ไทยออยล์ จำกัด ซื้อโรงกลั่นน้ำมันกลับคืนและขยายเวลาการเช่าที่ดินและอาคารต่อไปอีกเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 20 ปี โดยกระทรวงการคลังได้จัดให้เช่าใหม่มีกำหนด 30 ปี นับตั้งแต่วันที่ขายโรงกลั่นน้ำมันให้แก่บริษัทไทยออยล์ จำกัด เป็นต้นไป (สัญญาเช่าเดิมเหลืออยู่ 9 ปี ต่ออายุสัญญาให้อีก 21 ปี รวมเป็น 30 ปี)

สำหรับผลประโยชน์ตอบแทนนั้น กระทรวงการคลังพิจารณาว่า เมื่ออัตราผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเช่าเดิมเป็นอัตราที่สูงแล้ว จึงต้องกำหนดผลประโยชน์ตอบแทนจากการจัดให้บริษัทฯ เช่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวในอัตราที่สูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และให้ผลลัพธ์ใกล้เคียงกับอัตราผลประโยชน์ตอบแทนที่ควรจะได้รับจากการจัดให้เช่าตามสัญญาเช่าเดิมมากที่สุดคือ เท่ากับร้อยละ 40 ของราคาที่ดินตามสภาพทำเล คิดเป็นมูลค่าปัจจุบันเท่ากับ 2,441,031,254 บาท ซึ่งจะทำให้ทางราชการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการจัดให้เช่าสูงกว่าอัตราขั้นต่ำตามระเบียบคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันเป็นเงินเท่ากับ $2,441,031,254 - 1,525,644,533 = 915,386,721$ บาท ซึ่งผลประโยชน์ตอบแทนร้อยละ 40 ของราคาที่ดินตามสภาพทำเลที่กระทรวงการคลังจะเรียกเก็บจาก

บริษัทฯ คิดเป็นมูลค่าปัจจุบัน (ใช้อัตราส่วนลด = 10.5%) เท่ากับ 1,220,515,627 บาท และเมื่อรวมค่าเช่าถึงปีที่ 30 ที่ทางราชการจะได้รับแล้ว เป็นเงิน 4,873,459,063.25 บาท (Current Amount) รวมกับค่าธรรมเนียมจัดให้เช่าแล้ว ผลประโยชน์ตอบแทนที่ทางราชการจะได้รับถึงปีที่ 30 เป็นเงินทั้งสิ้น 6,093,974,690.25 บาท

มติ 350934

10 กันยายน 2535

การจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และการดำเนินบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ในระบบ UHF

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และการดำเนินบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ในระบบ UHF สรุปได้ดังนี้

1. ให้มีการพิจารณาจัดสรรเครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ระบบ UHF ให้เอกชนเข้าดำเนินการจำนวน 2 เครือข่าย ตามข้อเสนอของคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และการดำเนินบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ระบบ UHF

2. คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีข้อสังเกต 2 เรื่อง ดังนี้

2.1 การจัดทำรายละเอียดของเงื่อนไขในการดำเนินการ เห็นว่า ควรให้มีความยืดหยุ่นเพื่อให้มีความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ เช่น ในเรื่องกำหนดสัดส่วนรายการ การแบ่งผลประโยชน์หรือกำไร เป็นต้น

2.2 สำหรับเครือข่าย VHS ในปัจจุบันเห็นควรมอบให้คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติรับไปพิจารณาถึงแนวทางที่จะปรับปรุงให้เหมาะสม ทั้งบทบาทการดำเนินงานและคุณภาพรายการให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากขึ้น

การที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอความเห็นให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา เป็นไปตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีรับทราบการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 โดยมีนายอภิลาศ ใสदानนท์ เป็นประธาน และกรรมการประกอบด้วย

1) นางมณีมัย วุฒิธรเนติรักษ์ รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง (ผู้แทนกระทรวงการคลัง)

- 2) นายทักษพล เจียมวิจิตร กรรมการร่างกฎหมายประจำ (ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)
- 3) นายจุลสิงห์ วสันตสิงห์ อัยการพิเศษประจำกรม (ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด)
- 4) นายอนุภาพ สุนอนันต์ รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)
- 5) นายอิสสระ นิติทัณฑ์ประภาศ รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ)
- 6) นายกิตติ อยู่โพธิ์ รองอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข (ผู้แทนกระทรวงคมนาคม)
- 7) นายวิจิตร ศรีสอ้าน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย)
- 8) นายธวัช วิชัยดิษฐ ผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
- 9) นายอัศวิน จินตกานนท์ รองผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
- 10) นายจุลจิตต์ บุญยเกตุ ผู้ช่วยกรรมการผู้อำนวยการ บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (ผู้ทรงคุณวุฒิ) และ
- 11) นางสุนันทา กาญจนอักษรเดช ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี)

คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ตามที่ระบุในพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 คือ พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ร่างขอบเขตของโครงการ และเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีส่วนร่วมร่วมงานหรือดำเนินการ กำหนดหลักประกันของและหลักประกันสัญญา พิจารณาคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ และพิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโครงการตามที่เห็นสมควร

มติ 350935

22 กันยายน 2535

การแบ่งส่วนราชการสำนักผังเมือง

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักผังเมืองกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.... ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว สรุปได้ว่า ให้ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการของสำนักผังเมืองซึ่งมีเฉพาะราชการบริหารส่วนกลาง ให้มีราชการบริหารส่วนภูมิภาค คือ สำนักงาน

ผังเมืองจังหวัด โดยในปี 2536 นี้ ให้จัดตั้งใน 8 จังหวัด คือ เมืองหลัก 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชลบุรี จังหวัดสงขลา จังหวัดหาดลอง 1 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ และจังหวัดยุทธศาสตร์ 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงรายและจังหวัดสิงห์บุรี ส่วนการจัดตั้งสำนักงานผังเมืองจังหวัดที่เหลือในระยะเวลา 10 ปี สำนักงานประมาณจะได้พิจารณาสนับสนุนงบประมาณ เพื่อการดังกล่าวให้ตามความเหมาะสม สอดคล้องกับแผนและกำลังเงินงบประมาณเป็นปี ๆ ไป ส่วนอัตรากำลังให้สำนักงานผังเมืองใช้อัตรากำลังที่มีอยู่เดิม

ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจไปสู่ส่วนภูมิภาคเพื่อลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท โดยพัฒนาระบบเมืองหลัก เมืองรอง และชุมชนชนบทไปพร้อมกันตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานผังเมืองต้องรับภาระในส่วนของการวางแผนและจัดทำผังภาค ผังโครงสร้างจังหวัด ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ ผังเฉพาะกิจ ผังพัฒนาชุมชนระดับสุขาภิบาล ผังศูนย์ราชการ ผังสวนสาธารณะ ผังพัฒนาชนบทระดับตำบล และผังหมู่บ้านทั่วราชอาณาจักร ภาระในส่วนนี้มีปริมาณเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตั้งสำนักงานผังเมืองจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น

มติ 350936

22 กันยายน 2535

การพัฒนาระบบข้อมูลของกระทรวงมหาดไทยและจังหวัด

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาการพัฒนาระบบข้อมูลของกระทรวงมหาดไทยและจังหวัด ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ แล้วมีมติดังนี้

1. อนุมัติให้กระทรวงมหาดไทยซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดซูเปอร์มินิ จำนวน 1 ระบบ ภายในวงเงิน 34,700,000 บาท เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างระบบข้อมูลส่วนกลางกับจังหวัด โดยมีสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นศูนย์ข้อมูลกลางในส่วนกลาง และมีศูนย์ข้อมูลในทุกจังหวัด

2. อนุมัติให้กระทรวงมหาดไทยจ้างลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 53 คน ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2535 ถึง 30 กันยายน 2536 เพื่อใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ตามข้อ 1

ทั้งนี้เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ และจังหวัดได้มีเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ใช้แล้วครบทุกจังหวัด สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันได้ โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยมีระบบข้อมูลในลักษณะระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (Management Information System : MIS) สามารถอำนวยความสะดวกให้ผู้บริหารทุกระดับใช้ประกอบการตัดสินใจในด้านนโยบาย การวางแผนและบริหารงานที่เป็นระบบอย่างเพียงพอและทันเหตุการณ์

2. เพื่อให้ทุกจังหวัดมีระบบข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารและการพัฒนาจังหวัดครอบคลุมทุกสาขา และมีศูนย์กลางที่สามารถสนับสนุนข้อมูลให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัดและส่วนกลางได้
3. เพื่อให้มีการกำหนดมาตรฐานข้อมูลที่ใช้อ้างอิงร่วมกันได้อย่างถูกต้องไม่ขัดแย้งกันในการนำข้อมูลมาใช้ รวมทั้งลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล

มติ 350937

22 กันยายน 2535

รายงานผลการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยหลังเหตุการณ์พฤษภาคมรอบที่สอง

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยหลังเหตุการณ์พฤษภาคมรอบที่สอง ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ สรุปได้ดังนี้

ผลการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยช่วง 3 เดือน หลังเหตุการณ์พฤษภาคม และแนวโน้มปี 2535 ณ วันที่ 9 กันยายน 2535 ถือได้ว่า เศรษฐกิจไทยในปี 2535 ได้ฟื้นตัวขึ้น และคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 7.6 หรือสูงกว่าร้อยละ 7.4 ที่ประมาณการไว้เดิมเมื่อเดือนมิถุนายน ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุ 3 ประการ

1. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกระเตื้องขึ้นเร็วกว่าที่คาดไว้ พอสรุปได้ว่า ตลอดทั้งปี 2535 จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามายังประเทศไทยประมาณ 5.09 ล้านคน สูงกว่าที่ประมาณการไว้เดิมที่คาดว่าจะมีเพียง 5.0 ล้านคน อย่างไรก็ตาม คาดว่าจะมีรายได้จากการท่องเที่ยวปีนี้นี้อาจประมาณ 107,000 ล้านบาท ซึ่งต่ำกว่าปีที่แล้วที่ได้ถึง 111,600 ล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากเหตุการณ์ทางการเมืองในครึ่งปีแรกบวกกับสถานการณ์เศรษฐกิจของโลกที่ซบเซา จึงทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลง

2. การส่งออกค่อนข้างดี โดยเฉพาะสินค้าประเภทสิ่งทอ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตร และข้าว มีการส่งออกเพิ่มขึ้น ทั้งนี้มีปัจจัยสนับสนุนสำคัญ 2 ประการคือ

ประการแรก สินค้าส่งออกของไทยยังคงรักษาความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านราคาและคุณภาพ

ประการที่สอง ได้มีการเจาะตลาดส่งออกใหม่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะทางด้านตะวันออกกลาง แอฟริกา ออสเตรเลีย และยุโรปตะวันออก โดยเฉพาะการส่งออกไปยังตลาดตะวันออกกลางในปีนี้จะขยายตัวเพิ่มจากปี 2534 สูงขึ้นถึงร้อยละ 71.0

สินค้าสำคัญที่มีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นในปีนี้ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป อัญมณี เครื่องประดับ ข้าว กุ้งสดแช่เย็น น้ำตาลทราย ผ้าผืนและเส้นใยประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และเฟอร์นิเจอร์ แต่ก็มีสินค้าที่คาดว่าจะส่งออกลดลง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ลดลงร้อยละ 7.3 เนื่องจากตลาดยุโรป

ซึ่งเป็นตลาดสำคัญของไทยมีการกีดกันการนำเข้ามากขึ้น อันเป็นผลมาจากการรวมตัวกันของตลาดประชาคมยุโรป

อย่างไรก็ตาม หากรัฐบาลได้มีการเร่งรัดการชำระคืนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นภาระในการส่งออก โดยในปัจจุบันใช้เวลานาน 3-6 เดือนในการคืนภาษี ให้เหลือเป็นภายในเวลา 1 เดือน ก็จะสามารถช่วยลดต้นทุนการส่งออก รวมทั้งให้มีการร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชนในการเจาะตลาดเพิ่มขึ้น ก็อาจจะสามารถผลักดันให้มูลค่าส่งออกของไทยเพิ่มได้ถึง 852,000 ล้านบาท ตามเป้าหมายของกระทรวงพาณิชย์ที่ได้วางไว้

3. การลงทุนภาคเอกชนเริ่มฟื้นตัวและได้มีการเร่งลงทุนภาครัฐบาลในบริการพื้นฐานมากขึ้น การลงทุนภาคเอกชนภายหลังเหตุการณ์พฤษภาคมเริ่มฟื้นตัว และคาดว่าจะขยายตัวได้ถึงร้อยละ 3.5 ในปี 2535 นี้ ซึ่งเดิมคาดว่าจะไม่มีการขยายตัวเลย โดยสังเกตได้จากแนวโน้ม 3 ประการคือ

ประการแรก ความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ได้ขยายตัวในอัตราสูงขึ้น จากร้อยละ 18.9 ในเดือนพฤษภาคม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.9 ในเดือนมิถุนายน และเพิ่มเป็นร้อยละ 20.0 ในเดือนกรกฎาคม

ประการที่สอง มีเงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่เพิ่มขึ้นจาก 4,300 ล้านบาทในเดือนพฤษภาคม มาเป็น 6,600 ล้านบาท ในเดือนมิถุนายน

ประการที่สาม นักลงทุนต่างชาติยังคงมั่นใจภาวะเศรษฐกิจการลงทุนในไทยอยู่อย่างมาก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมรถยนต์ เช่น บริษัท โตโยต้า ฮอนด้า ฮีโน่ มิตซูบิชิ และบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ได้ประกาศเดินหน้าโครงการขยายกำลังผลิตในประเทศไทยต่อไป

เมื่อพิจารณาจำนวนรายและเงินทุนจดทะเบียนของกิจการซึ่งได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน ที่ได้เปิดดำเนินการในช่วง 6 เดือนแรกของปีนี้ ปรากฏว่า สูงกว่าช่วงเดียวกันของปี 2534 ถึง ร้อยละ 40 และร้อยละ 47 ตามลำดับ

ส่วนการลงทุนขยายบริการพื้นฐานของภาครัฐนั้น ได้เร่งโครงการลงทุน โครงการขนาดใหญ่ในสาขาการขนส่งและโทรคมนาคม และสาขาพลังงานมากขึ้น เช่น โครงการสนามบินหนองงูเห่า โครงการรถไฟฟ้ากรุงเทพมหานคร (ธนาียง) โครงการรถไฟฟ้าและทางด่วนยกระดับในเขตกรุงเทพมหานคร (ไฮปเวลล์) โครงการโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมายที่รัฐให้สัมปทานไป ตลอดทั้งโครงการขยายกำลังผลิตไฟฟ้า โครงการขยายโรงกลั่นน้ำมัน โครงการท่อส่งน้ำมันและคลังสำรองผลิตภัณฑ์ เป็นต้น สำหรับโครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนส่วนที่ 1 ขั้นที่ 1 นั้น รัฐได้ยกเลิกสัมปทานที่ให้แก่บริษัทลาวาลิน และรัฐตัดสินใจจะเป็นผู้ดำเนินโครงการเอง โดยได้จัดตั้งองค์การรถไฟฟ้ามหานคร

ขึ้นมาใหม่เรียบร้อยแล้ว ทั้งหมดนี้รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องจะใช้เงินลงทุนในปี 2535 กว่า 200,000 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นถึง "หนึ่งเท่าตัว" ของงบลงทุนปี 2534

มติ 350938

22 กันยายน 2535

การผ่อนผันให้นับเวลาการบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นการชดใช้ทุน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักเกณฑ์การผ่อนผันให้นับเวลาที่ขอลกลับเข้ารับราชการเป็นระยะเวลาการปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาการศึกษา ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ สรุปได้ดังนี้

ผู้ที่ผิดสัญญาการศึกษา จะได้รับการผ่อนผันให้นับเวลาที่ขอลกลับเข้ารับราชการเป็นระยะเวลาการปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาการศึกษา จะต้องอยู่ในเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. การขอลกลับเข้ารับราชการใหม่ต่างกรมที่สัญญากำหนดให้ปฏิบัติราชการชดใช้ส่วนราชการที่เป็นคู่สัญญาเดิม จะต้องให้คำยืนยันว่า การออกไปของผู้ผิดสัญญาไม่มีผลกระทบต่อราชการของส่วนราชการนั้น

2. ผู้ผิดสัญญาจะได้รับการผ่อนผันดังกรณีต่อไปนี้

2.1 ผ่อนผันให้นับเวลาที่ขอลกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นการชดใช้ทุน โดยไม่ต้องชดใช้เงินตามเงื่อนไขดังนี้

2.1.1 ผู้ผิดสัญญาจะต้องปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญามาแล้วเป็นเวลานานไม่น้อยกว่าเวลาที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ศึกษาน หรือปฏิบัติการวิจัย ในกรณีที่มีการลาศึกษา หลายคราว ระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการชดใช้รวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าเวลาที่ไปศึกษาทุกคราวรวมกัน

กรณีเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลน กำหนดเวลาปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้นให้ลดเหลือครึ่งหนึ่ง

2.1.2 ผู้ผิดสัญญาจะต้องได้รับการบรรจุให้กลับเข้ารับราชการใหม่ ไม่ว่าจะกลับเข้ารับราชการใหม่ในสังกัดเดิมหรือต่างสังกัดเดิมของตน แต่อยู่ในสังกัดกระทรวงทบวงเดียวกันภายในเวลา 6 เดือน นับจากวันลาออก

ในกรณีได้รับการบรรจุให้กลับเข้ารับราชการใหม่ในสาขาวิชาที่ขาดแคลนต้องได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการภายในเวลา 1 ปี นับจากวันลาออก

2.2 กรณีไม่อยู่ในเงื่อนไขตามข้อ 2.1 ผ่อนผันให้นับเวลาที่ขอลกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นการชดใช้ทุน โดยต้องชดใช้เงินบางส่วนตามเงื่อนไขดังนี้

ผู้ผิดสัญญาเป็นข้าราชการรับทุนไปศึกษา ฯลฯ ณ ต่างประเทศและภายในประเทศ ซึ่งต้องชดใช้คืนเงินเดือน เงินทุน และเบี้ยปรับจากการผิดสัญญา ให้ผู้ผิดสัญญาชดใช้ค่าเสียหายที่เป็น

เงินเดือนให้ครบถ้วนทั้งจำนวนในวันทำสัญญาเพิ่มเติมก่อน สำหรับเบี้ยปรับของเงินเดือน รวมทั้ง เงินทุนและเบี้ยปรับของเงินทุนที่เหลือ ให้นำไปคำนวณสำหรับระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามการชดใช้ครั้ง ใหม่

กรณีผู้ผลิตสัญญาลาศึกษาฯ โดยไม่ได้รับเงินทุน ให้ชดใช้คืนเงินเดือนที่ได้รับระหว่างลาไป ศึกษาตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์เดียวกับผู้ลาศึกษาโดยได้รับทุน

3. ผู้ผลิตสัญญาทั้ง 2 กรณี จะต้องทำสัญญารับราชการชดใช้ทุนสำหรับระยะเวลาที่ยังขาดอยู่ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 เท่า ของระยะเวลารับราชการชดใช้ทุนที่ยังขาดอยู่นั้น และระยะเวลารับราชการ ชดใช้ทุนตามสัญญาใหม่นั้นจะต้องไม่เกินเวลาที่ข้าราชการผู้นั้นครบเกษียณอายุราชการ

4. ถ้าปรากฏว่า ระหว่างเวลารับราชการชดใช้ทุนตามสัญญาที่ได้รับการผ่อนผันนั้น ข้าราชการ ดังกล่าวได้ผลิตสัญญาอีก ผู้ผลิตสัญญาจะต้องชำระเงินที่ยังขาดอยู่ พร้อมทั้งเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงิน ที่ยังขาดอยู่นั้น คืนให้แก่ทางราชการ ในกรณีที่ผู้ผลิตสัญญาได้รับราชการชดใช้ไปบ้างแล้ว เงินและ เบี้ยปรับที่จะต้องชดใช้คืนให้ลดลงตามส่วนของเวลาที่ผู้นั้นได้รับราชการไปบ้างแล้วให้ผู้ที่ได้รับการ ผ่อนผันทำสัญญาไว้ตามแบบที่กระทรวงการคลังจะได้กำหนดขึ้น

5. ในกรณีที่ผู้ผลิตสัญญาถูกดำเนินคดีฟ้องร้องอันเนื่องมาจากการผลิตสัญญาลาศึกษา ฯลฯ หรือ ผลิตสัญญารับทุน แต่คดียังไม่ถึงที่สุด ถ้ากรณีอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการผ่อนผันตามบัญชี 1-6 ดังกล่าวข้างต้น ก็ให้ส่วนราชการคู่สัญญาผู้เป็นโจทก์ทำสัญญาประนีประนอมยอมความไปได้ แต่ ผู้ผลิตสัญญาผู้เป็นจำเลยจะต้องชำระเงินค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ซึ่งทางราชการได้ใช้จ่าย ไปแล้วในการดำเนินคดีคืนให้แก่ทางราชการด้วย

6. ถ้าปรากฏว่าในระหว่างผลิตสัญญาจนถึงวันที่ข้าราชการผู้ผลิตสัญญาได้รับการผ่อนผันได้มี การบังคับชำระหนี้ตามสัญญาจากผู้ผลิตสัญญาหรือผู้ค้ำประกัน หรือได้มีบุคคลภายนอกรับผิดชอบใช้ เงินอันเนื่องมาจากการผลิตสัญญานั้นไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน บุคคลเหล่านั้นจะเรียกเงินที่ได้ชำระ ไปแล้วนั้นคืนจากทางราชการไม่ได้ทั้งสิ้น

ดัชนี

กรมการพัฒนาชุมชน	350831		
กรมป่าไม้ — การจัดองค์กร	350918		
กรมแรงงาน — สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ	350921		
กระทรวงการคลัง	350606	350607	350613
	350614	350620	350701
	350721	350802	350807
	350827	350840	350910
	350933		
กระทรวงการต่างประเทศ	350703	350927	
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	350615	350617	350618
	350703	350704	350705
	350711	350809	350824
	350826	350901	350918
กระทรวงคมนาคม	350716	350718	350803
	350815	350838	350916
	350932		
กระทรวงพาณิชย์	350612	350621	350622
	350713	350717	350818
	350822	350833	350931
กระทรวงมหาดไทย	350604	350615	350710
	350722	350804	350805
	350812	350817	350903
	350921	350923	350926
	350935		
กระทรวงมหาดไทย — ระบบข้อมูล	350936		
กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	350611	350823	
กระทรวงศึกษาธิการ	350907		
กระทรวงอุตสาหกรรม	350816	350836	350924

กระเทียม	350931		
กรุงเทพมหานคร — การคมนาคม	350603	350720	
กรุงเทพมหานคร — การจราจร	350812		
กองกำลังป้องกันแห่งชาติ	350801		
กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง	350619		
กองทุนเพื่อการพัฒนาการผลิตถั่วเหลือง	350711		
กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน	350619		
กองทุนส่งเสริมการศึกษา	350917		
กองทุนสิ่งแวดล้อม	350619		
ก๊าซธรรมชาติ — สัญญาซื้อขาย	350836	350913	
การขนส่งทางบก	350932		
การขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ	350603	350720	350806
	350911		
การขาดแคลนน้ำ	350615	350714	
การขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค	350926		
การควบคุมราคา — ยางมะตอย	350829		
การควบคุมอาคาร	350604		
การค้าระหว่างประเทศ — ค่าธรรมเนียม	350717		
การค้าระหว่างประเทศ — ไทยกับประชาคมยุโรป	350612		
การคุ้มครองผู้บริโภค — ฉลาก	350811		
การคุ้มครองผู้บริโภค — ภัยจากรถ	350834		
การเคหะแห่งชาติ	350825		
การโฆษณา — การควบคุม	350813		
การจราจร — กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	350812		
การจัดจ้างจัดซื้อ	350837		
การถ่ายโอนการผลิตไปสู่ภาคเอกชน(Privatization)	350623	350909	350915
	350924	350926	350934
การท่องเที่ยว	350832		
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	350601	350605	350719

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	350603	350720	
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	350707		
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ — การจัดที่ดินเพื่อ การชลประทาน	350708		
การบริหารการคลัง — บำเหน็จบำนาญ	350721		
การบินไทย — บริษัทจำกัด	350701		
การประกวดราคาที่มีการรวมหัวกัน	350837		
การประปาส่วนภูมิภาค	350706	350926	350928
การประปาส่วนภูมิภาค — โครงสร้างอัตราค่าน้ำประปา	350928		
การปรับปรุงหน่วยราชการ — กรมป่าไม้	350918		
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง ราชการ	350707	350837	
การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย	350836	350913	350915
การพัฒนาทรัพยากรน้ำ	350819		
การพัฒนาลุ่มน้ำ	350820		
การพัฒนาแหล่งน้ำ	350706	350714	
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย	350913		
การรถไฟแห่งประเทศไทย	350803		
การรักษาระดับราคาสินค้าเกษตร — ข้าว	350621	350818	350930
การรักษาระดับราคาสินค้าเกษตร — อ้อย	350715		
การลงทุนระหว่างประเทศ — ข้อตกลง	350709		
การลักลอบนำเข้า	350931		
การเวนคืนที่ดิน	350911		
การศึกษา — นโยบาย	350902		
การศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน	350902		
การส่งเสริมการลงทุน — อารขาเข้า	350807		
การส่งออก — สิ่งทอ	350612		
การสื่อสารแห่งประเทศไทย	350835		
การให้สินเชื่อต่างประเทศ — เวียดนาม	350702		

กิจการวิเทศธนกิจ	350910		
เกษตรกร — นิยามราชการ	350705		
เกาะ — โฉนดที่ดิน	350810		
ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	350817		
ข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ — ไทยกับเม็กซิโก	350927		
ข้อตกลงความร่วมมือในการลงทุนระหว่างประเทศ — ไทยกับ เวียดนาม	350709		
ข้อตกลงบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ — ไทยกับซาอุดี อาระเบีย	350716		
ข้อตกลงบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ — ไทยกับตุรกี	350716		
ข้อตกลงบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ — ไทยกับฟินแลนด์	350716		
ข้อตกลงบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ — ไทยกับสเปน	350716		
ข้อตกลงบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ — ไทยกับอินโดนีเซีย	350716		
ข้อตกลงบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ — ไทยกับแอฟริกาใต้	350716		
ข้อตกลงสิ่งทอระหว่างประเทศ — ไทยกับประชาคมยุโรป	350612		
ข้าราชการ — การลาศึกษาต่อ	350938		
ข้าราชการ — สวัสดิการ	350606		
ข้าราชการ — สวัสดิการค่าเช่าบ้าน	350827		
ข้าราชการ — สวัสดิการที่อยู่อาศัย	350722		
ข้าราชการ — อัตรากำลัง	350804	350903	
ข้าราชการการเมือง — การรับบำเหน็จบำนาญ	350721		
ข้าว — นโยบาย	350609	350621	350818
	350930		
ข้าวนาปรัง	350818	350930	
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	350917		
คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ แห่งชาติ (กทช.)	350839	350934	

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	350811		
คณะกรรมการดูแลการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และดำเนิน			
บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ระบบ UHF	350934		
คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	350819	350820	
คณะกรรมการนโยบายถั่วเหลืองและน้ำมันอื่น	350711		
คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ	350619	350829	350913
	350914		
คณะกรรมการนโยบายไฟฟ้า	350821		
คณะกรรมการบริหารการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ			
แห่งที่สอง(กทก.)	350841		
คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์(กบว.)	350723	350839	
คณะกรรมการประสานโครงการขนส่งขนาดใหญ่	350806		
คณะกรรมการปรับปรุงสื่อของรัฐ	350723	350839	
คณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติ	350923		
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ			
มิชอบในวงราชการ	350707	350708	350837
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	350820		
คณะกรรมการพัฒนาท่าอากาศยานกรุงเทพแห่งที่สอง	350841		
คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก	350803		
คณะกรรมการพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	350832		
คณะกรรมการพิจารณารับซื้อข้าวเข้าเก็บและเร่งระบายข้าว			
ส่งออก	350621		
คณะกรรมการพิจารณาให้ถิ่นที่อยู่	350906		
คณะกรรมการว่าด้วยสลาก	350811		
คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	350807	350906	350929
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	350611		
คนจน	350602	350616	
คนจนเมือง	350825		
ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ — ไทยกับเม็กซิโก	350927		

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ — ไทยกับยูโก		
สลาเวีย	350801	
ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ — ไทยกับเวียดนาม	350702	350709
ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ — ไทยกับสาธารณ		
รัฐประชาชนจีน	350713	
คอมพิวเตอร์ — การจัดซื้อ	350936	
ค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำช่วยเหลือเกษตรกรผู้ใช้น้ำ	350920	
ค่าตอบแทนผู้ดูแลเด็ก	350831	
ค่าธรรมเนียมการโฆษณา	350813	
ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ดการส่งออกและนำเข้าสินค้า	350717	
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำเข้าซากสัตว์	350824	
ค่าน้ำประปา	350928	
โครงการก่อสร้างบ้านพักข้าราชการฝ่ายปกครอง	350722	
โครงการแก้ไขปัญหาน้ำเสียแม่น้ำเจ้าพระยา	350814	
โครงการขนส่งขนาดใหญ่	350806	
โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลอง	350610	350615
โครงการจัดที่ดินทำกินให้กับราษฎรผู้ยากไร้ในพื้นที่ป่าสงวน		
เสื่อมโทรม(คจก.)	350602	350616
โครงการท่องเที่ยวธรรมชาติคูชานเฮอร์วีน — ระยอง —	350836	
บางปะกง		
โครงการปาย ชาน ยวม ปิง	350714	
โครงการพัฒนาคนจนเมือง	350825	
โครงการพัฒนาทางหลวงระยะที่ 5	350802	
โครงการพัฒนาที่สูงไทย — นอร์เวย์	350925	
โครงการร่วมทุนของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย	350915	
โครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน	350603	350720
โครงการโรงงานยางแท่ง	350830	
โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนอ่าวไผ่	350914	
โครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา	350907	

โครงการเอกชนร่วมการทำงานและร่วมลงทุนขยายโทรศัพท์

สองล้านเลขหมาย	350623		
งบประมาณรายจ่าย	350608	350618	350923
เงินอุดหนุนราชการ — การช่วยเหลือราษฎรผู้ประสบภัยธรรมชาติ	350905		
เงินยืมเพื่อการศึกษา	350917		
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือบุตรข้าราชการ	350606		
เงินอุดหนุนเพื่อการศึกษา	350917		
ชลประทาน	350610	350615	
ชาวเขา	350925		
โฉนดที่ดิน	380810		
ค่ายฝ้าย — โคเวตต้าการส่งออก	350612		
ดาวเทียม	350835		
เด็ก — นโยบายการพัฒนา	350831		
ตำแหน่งทางการเมืองของกรรมการและผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ	350808		
ถั่วเหลือง	350711		
ทรัพยากรชายฝั่ง	350611	350901	
ทรัพยากรน้ำ	350706	350714	350819
	350820		
ทางหลวง	350802		
ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่สอง	350841		
ที่ทำกิน	350602	350616	
ทุนโภชนาการ	350907		

โทรทัศน์	350934		
โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย	350723		
โทรศัพท์ภูมิภาค	350623		
ไทยออยล์ — บริษัทจำกัด	350924	350933	
ธนาคารพัฒนาเอเชีย	350802		
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	350609	350712	
นโยบายการเกษตร — ข้าว	350609	350621	350930
นโยบายการเกษตร — ถั่วเหลืองและพืชน้ำมัน	350711		
นโยบายการเกษตร — ปุ๋ย	350617	350826	
นโยบายการเกษตร — อ้อย	350715		
นโยบายการเงินเสรี	350910		
นโยบายสิ่งแวดล้อม — ทรัพยากรชายฝั่งทะเลด้านป่าชายเลน	350901		
นโยบายสิ่งแวดล้อม — ไอเสีย	350919		
นักเรียน — สถิติการ	350907		
น้ำ — การขาดแคลน	350615	350714	350809
	350819		
น้ำทิ้งจากอาคาร	350817		
น้ำเน่า	350710		
น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น	350620		
น้ำมันหล่อลื่น — โครงการร่วมทุน	350915	350929	
น้ำเสีย	350823		
น้ำเสีย — ระบบการบำบัด	350814		
น้ำเสีย — อัตราค่าไฟฟ้าสำหรับระบบการบำบัด	350821		
น้ำอุปโภคบริโภค — การขาดแคลน	350926		
บริการเดินอากาศระหว่างประเทศ	350716		
บริษัทมหาชน	350822		

บางกอกมอเตอรือ์ควิปเม้นท์ — บริษัทจำกัด	350909	
บ้านพักข้าราชการ	350722	
บำเหน็จบำนาญ — ข้าราชการการเมือง	350721	
บุคคลต่างด้าว	350906	
ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 337/2515	350912	
ประชาคมยุโรป — โคเวต้าสิงทอ	350612	
ประมวลกฎหมายที่ดิน	350810	
ประมวลรัษฎากร — พระราชกฤษฎีกา	350607	
ประมวลรัษฎากร — ยกเว้นภาษี	350910	
ปะการัง	350611	
ป้าชายเลน	350611	350901
ป่าไม้ — นโยบาย	350918	
ป้ายโฆษณา	350813	
ป่าสงวนเสื่อมโทรม	350602	350616
ปุ๋ย	350617	350826
ปุ๋ย — การช่วยเหลือเกษตรกร	350617	
ปูนซีเมนต์	350607	
ปูนซีเมนต์ — การส่งออก	350833	
ผู้ดูแลเด็ก — ค่าตอบแทนและค่ารักษาพยาบาล	350831	
ผู้ประสบภัยจากรถ	350834	
ผู้ประสบภัยธรรมชาติ	350905	
ผู้ประสบสาธารณภัย	350923	
แผนการแก้ไขภาพพจน์ประเทศไทย	350601	350719
แผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ	350904	
แผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก	350803	
แผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำห้วยราชอาณาจักร	350820	

ฝนหลวง	350618	
พนักงานรัฐวิสาหกิจ — หลักเกณฑ์พิจารณาความดีความชอบ	350840	
พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ผู้ขบซีและคนโดยสารรถ		
จักรยานยนต์ต้องสวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะ	350815	
พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเป็น		
เกษตรกร	350705	
พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2527 — การแก้ไข		
เพิ่มเติม	350827	
พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย		
— การแก้ไขเพิ่มเติม	350908	
พระราชกฤษฎีกาจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และ		
เงินอื่นในลักษณะเดียวกัน	350721	
พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักผังเมือง กระทรวง		
มหาดไทย	350935	
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการช่วยเหลือ		
บุตร	350606	
พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน		
ประถมศึกษา พ.ศ. 2535	350907	
พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	350718	350932
พระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้ามาใน		
ราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522	350717	
พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด		
พ.ศ. 2522	350622	
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 — กฎกระทรวง	350604	350817
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 —		
กฎกระทรวง	350834	
พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 — กฎกระทรวง	350815	

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 — กฎกระทรวง	350922		
พระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535 — กฎกระทรวง	350822		
พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 — กฎกระทรวง	350916		
พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 — กฎกระทรวง	350813		
พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 — กฎกระทรวง	350824		
พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 — กฎกระทรวง	350816		
พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535	350934		
พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 — กฎกระทรวง	350838		
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	350914	350919	
พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 — การแก้ไขเพิ่มเติม	350912		
พทยา	350823		
พืชน้ำมัน	350711		
ไฟฟ้า — อัตราค่า	350821		
ภัยแล้ง	350610	350615	350618
	350703	350712	350905
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	350910		
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	350910		
ภาษีป้าย	350922		
ภาษีมูลค่าเพิ่ม — การยกเว้น	350607		
ภาษีศุลกากร	350807		
ภาษีสรรพสามิต — การยกเว้น	350614	350620	
ภาษีสรรพสามิต — การลดอัตรา	350620		
ภาษีสรรพสามิต — เครื่องดื่ม	350620		
ภาษีสรรพสามิต — น้ำมันเชื้อเพลิง	350620		

ภาษีสรรพสามิต — รถยนต์	350614		
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	350828		
มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร	350609	350617	350712
มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร — น้ำ	350920		
มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร — ปุ๋ย	350826		
มาตรการรับจำนำข้าว	350609		
มาตรฐานไอเสีย	350919		
เม็กซิโก	350927		
แม่น้ำป่าสัก	350710		
มูลนิธิ	350805		
ยางแท่ง	350830		
ยางมะตอย — การควบคุมราคา	350829		
ยูโกสลาเวีย	350801		
รถจักรยานยนต์	350916		
รถโดยสารประจำทางปรับอากาศชนิดพิเศษ (ไมโครบัส)	350909		
รถไฟ	350803		
รถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมงคล	350603	350911	
รถยนต์	350614		
รถยนต์ — มาตรฐานไอเสีย	350919		
รถโรงเรียน	350718		
ระบบการบริหารการพัฒนาแหล่งน้ำ	350706		
ระบบการบำบัดน้ำเสีย — เมืองพัทยา	350823		
ระบบการบำบัดน้ำเสีย — อัตราค่าไฟฟ้า	350821		
ระบบการระบายน้ำและการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล			
สำหรับอากาศ	350817		
ระบบข้อมูลกระทรวงมหาดไทย	350936		

ระบบน้ำเสียโรงพยาบาลของรัฐ	350814	
ระบบรถไฟฟ้ามหานคร	350911	
ระบบราชการ — การตรวจสอบการประกวดราคา	350807	
ระบบราชการ — การทุจริตและประพฤติมิชอบ	350707	350708
ระบบราชการ — การแบ่งส่วนราชการ	350935	
ระบบราชการ — การปรับโครงสร้างส่วนราชการ	350918	
ระบบราชการ — การเพิ่มตำแหน่ง	350903	
ระบบราชการ — สถิติการ	ดู " ข้าราชการ - สถิติการ "	
ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร(Management Information System)	350936	
ระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. 2517	350917	
ระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2518 — การแก้ไขเพิ่มเติม	350839	
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเก็บค่าใช้จ่ายในการ สูบน้ำช่วยเหลือเกษตรกร	350920	
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาท่าอากาศยาน สากลกรุงเทพแห่งที่สอง(หนองงูเห่า) พ.ศ. 2535	350841	
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	350832	
รัฐวิสาหกิจ	350840	
รัฐวิสาหกิจ — กรรมการ	350808	
รัฐวิสาหกิจ — ผู้บริหาร	350808	
แรงงานไทยในต่างประเทศ	350921	
โรคเอดส์	350904	
โรงกลั่นน้ำมัน	350924	350933
โรงงาน — การควบคุม	350816	
โรงงานยางแท่ง	350830	
โรงไฟฟ้าพลังความร้อนอ่าวไผ่	350914	

โรงเรียนการชลประทาน	350828		
ลาวาลิน	350603		
ลุ่มน้ำเจ้าพระยา — การขาดแคลนน้ำ	350714	350809	350819
วัตถุอันตราย	350932		
วิกฤติการณ์การเมืองเดือนพฤษภาคม 2535	350601	350613	350719
	350937		
วิทยาลัยการชลประทาน	350828		
วิทยุกระจายเสียง	350839		
วิทยุคมนาคม	350838		
วิทยุโทรทัศน์	350839		
เวียดนาม	ดู " สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม "		
ศูนย์กลางการเงินในภูมิภาค	350910		
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	350831		
สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย(ช่อง 11)	350723	350934	
สภาความมั่นคงแห่งชาติ	350925		
สมาคม	350805		
สวัสดิการ — นักเรียน	350907		
สวัสดิการ — ผู้ดูแลเด็ก	350831		
สหประชาชาติ	350801		
สัญชาติ	350912		
สัญชาติ — บุคคลต่างด้าว	350906		
สาธารณภัย	350615	350923	
สาธารณรัฐประชาชนจีน	350713		
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	350702	350709	
สำนักงานประมาณ	350608		

สำนักงานประสานนโยบายและแผนงานโรคเอดส์	350904		
สำนักงานพัฒนาชุมชนเมือง	350825		
สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ	350921		
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา	350714	350715	
สำนักผังเมือง — การแบ่งส่วนราชการ	350935		
สิ่งทอ	350612		
สิ่งแวดล้อม — นโยบาย	350611	350710	350814
	350817	350919	
สิ่งแวดล้อม — น้ำเน่า	ดู “ น้ำเน่า ”		
สิ่งแวดล้อม — น้ำเสีย	ดู “ น้ำเสีย ”		
สิ่งแวดล้อม — มาตรฐานไอเสียรถยนต์	ดู “ มาตรฐานไอเสีย ”		
สิทธิสตรี	350912		
สินค้าควบคุมฉลาก — เครื่องซักผ้าไฟฟ้า	350811		
สินค้าควบคุมราคา — สุกร	350622		
สินเชื่อบริษัทไทยที่ให้แก่ต่างประเทศ — เวียดนาม	350702		
สื่อของรัฐ	350723		
สุกร-การนำเข้า	350713	350824	
สุกร-การควบคุมราคา	350622		
หนังสือสาธารณะภายนอกประเทศ	350802		
หมวกกันน็อก	350815		
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเป็นเกษตรกร	350705		
หอมหัวใหญ่	350931		
องค์กรสาธารณประโยชน์	350805		
องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ	350909	350919	
องค์การคลังสินค้า	350713		
องค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ (INTELSAT)	350835		
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย	350623		

องค์การรถไฟฟ้ามหานคร	350720	350911
องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย	350704	
องค์การสวนยาง	350830	
องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย	350723	350908
อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ	350912	
อ้อย — นโยบาย	350715	
อากรขาเข้า — การยกเว้น	350929	
อากรขาเข้า — การลดอัตรา	350807	
อากรแถมปี	350910	
อุทกภัย	350923	
อุบัติเหตุรถยนต์	350834	
ไอเสียยานพาหนะ	350919	